

Életünk

AZ EURÓPAI MAGYAR KATOLIKUSOK LAPJA

VI. évfolyam 7-8. szám (6. Jahrgang Nr. 7-8.)

A Z St. Gallen — Erscheint monatlich

1974 július - augusztus

Szent István öröksége népet és egyént megtartó erő

Ha az öt világrészben szétszórt magyarság életét figyeljük, örömmel állapítjuk meg, hogy az emigráns magyar életnek van sok örvendetes jelensége. Aránylag gyorsan megbarátkoznak új környezetükkel, megtanulják az ország nyelvét, szorgalmukkal és tehetségükkel nemcsak hamarosan felépítik egzisztenciájukat, hanem kezdeményező találékonyságukkal élvonalra kerülnek a gazdasági, szellemi és társadalmi vonal elsői közé.

A másik, talán még ennél is értéke-
sebb tapasztalat, hogy a magyar — minden ellenkező véleménnyel szemben — nem összeférhetetlen és veszekedő, egymással szembenálló; ez még akkor is áll, ha a látszat és helyi tapasztalat éppen az ellenkezőjét mutatná.

A magyarok a nagy távolságok ellenére is élénken figyelik egymás helyzetét és sorsát. Szinte minden magyar regisztrálja a legkisebb magyar eseményt, vagy megmozdulást, egy-egy honfitársnak élrejutását tudományban, művészetben, iparban, vagy kereskedelemben, társadalmi vonalon. Úgy tekint, mint távoli fény villámlását, amely rá is világít egy kicsit, életjel a messzeségből, mely azt tanúsítja, hogy van még magyar és magyar élet. Ez a belső, lelki szolidaritás ott él minden magyar szívében, mert magyarok vagyunk. A nagy távolság és szétszórtság ellenére is összeköt benünket a közös múlt, nyelv, kultúra, sors, szellem és lelkiesség. Az együvértartozásnak további jele a népért, a közösségért, egyszerűen a magyarért való aggódás. Aggódunk az otthon sorsa miatt, s aggódunk idekint a magyar helytállásáért, jó hírnevéért és fennmaradásáért. S ez az aggódás nem is egyéneknek, családtagnak, barátnak, vagy ismerősnek szól, hanem a magyar népnek, a magyar közösségnek.

A közösségért való aggódást, a másik sikerén való örömet a hontalanság, a szétszórtságban való élet ter-

melte ki az emigráns magyarságból. A magyar menekült messzenézővé lett, mert szeme látása kontinenseket fog át: ott él a rokon, barát, családtag, osztály- vagy fogolytárs. De visszanez a múltba is: az elhagyott hazára, sírokra, otthonra. Ebből semmit sem hozhatott magával.

1969. augusztus 20-án meghirdettük az aacheni dómban Szent István születésének s az ezeréves magyar kereszténységnek jubileumi éveit 1975-ig bezárólag. Már az elmúlt évek is mutatják, hogy Szent István szelleme tovább él a külföldre szakadt magyarság lelkében, hiszen soha nem sejtett tömegekben jönnek el a legmesszebb fekvő és legeldugottabb vidékekről is magyar testvéreink a szent Király tiszteletére rendezett istentiszteletekre és ünnepekre. Főként, amióta Mindszenty József biboros látogatja és járja a kontinenseket, hogy hívjon minden magyart, ébresszen minden magyar közösséget és lelket Szent István szellemében.

A szentistváni gondolatnak népet megtartó és jövőbe utaló, az egész világon szétszórt magyarokat összefogó ereje éppen most a millenniumi években nyilvánul meg erőteljesebben.

A szentistváni jubileumi évek keretén belül az 1974-es esztendő a Magyarok Nagyasszonya, a Patrona Hungariae éve. A Szent István ünnepeket helyezzük éppen ezért a Patrona Hungariae oltalma alá, rendezzünk helyi, vagy országos Mária-zarándoklatokat, imádkozzuk a családban, vagy magyar közösségben a rózsafüzért, ajánljuk önmagunkat, családjunkat, közösségünket, plébániánkat s helyettesítőleg a magyar népet a Nagyasszony oltalmába. S tegyük ezt olyan élő hittel és meggyőződéssel, amilyennel Szent István népét és országát Szűz Máriának ajánlotta. Az élő hitből fakadó gyermeki tisztelet a Nagyasszony iránt biztosítja népünk számára a boldogabb jövőt. Így mondja az ősi ének:

Valamint pediglen Szent István királynak,
jó testamentumát megtarták

Uroknak:
és a Szűz Máriát lenni pátrónánknak,
kedves nemzetünk oltalmazójának;
Mindenben addiglan jól esék a

sorsok,
boldog és szerencsés lön mindenben
dolgok:

épen megmarada szép, gazdag
országok
és nem következék semminémű
károk.

De mihelyen hátraveték Asszonyunknak,
kegyelmes oltalmát szép Szűz

Máriának:
el kezdék veszteni fényét országok-
nak,
kit már könnyes szemmel mindnyájan
láthatnak.

Szent István öröksége, az ezeréves kereszténység nemcsak népünk megtartója, hanem összefogója is. Szent István hívására, ünneplésére jönnek a magyarok áldozatok árán is. Be kell vallanunk, ha valaki ezt a hívást nem hallja, az rendszerint elveszett a magyarság számára. Akinek lelkében nem visszhangzik a szentistváni hívó szó, annak lelkében már nem él szelleme és lelkiessége. A Szent Istvánról szóló ősi ének világosan és bölcsen megmondja:

Ugyanis nem méltó az olyan fiúnak,
aki testamentumát felbontja

Atyjának:
hogy örököse légyen Atyja
jóságának,
soha is birhassa javait azoknak.

Ha Szent István szellemét idézzük, a Patrona Hungariaet ünnepljük, merítünk abból a megtartó erőből, amely ezer éven keresztül éltette népünket és nemzetünket. Erősítsen bennünket ma is, hogy mint testvérek egymásra találjunk az idegenben; hogy egyéni és közösségi életünkkel tanúságot tegyünk arról a megtartó lelkiességről s így gazdagítsuk azt a világot, amelyben élünk.

MGR. ADÁM GYORGY

Herrn
Prof. Dr. Gajdary Aladar
Priesterseminar
7000 Chur 2

P.P.
6430 Weitingen 1

Csalás nélkül

Hátborzongató dobpergés. Vakító reflektorfény. A bemondó fojtott hangja figyelmeztet: most kövekezik a dupla halálugrás. A trapézturnász bedörzsölte kezét. Komoran, mintha halálra készülne. Olykor azzá is válik. De a döbent csendben nagyszerűen sikerült a forgás az űrben. Kecsesen lendül vissza az ugrókosárba. Kicsit groteszkül hajlong: meg vagytok-e elégedve, hogy életem kockázatásával szórakozhatatok? Bármennyire elhivatott is az akrobata: nem tud élni ponyva és deszka nélkül — nekem az olimpiai bajnok teljesítménye nemesebb. Az hajmeresztő módon borzolja a közönség idegeit, emez a zsüri pontjaiért s a mozdulat teljes tökéletességéért verseng. Az kicsit nagyképi s bámulatja magát, emez talán közelebb van s őszintebben tör a valós értékek felé.

A zsonglőr dobálja a tényérjait. Kűszál, kavár a levegőben. Mikor azt hisszük, hogy a lehetőség végső határához érkezett, újabb komplikációt kever bele. Akárcsak az orgonaművész a napi gyakorlóórák nélkül elügyetlenednék a tátottszájú cirkusznézők előtt. De ha egy művészt így dicsérünk meg: valóságos zsonglőr — megrándul az arcizma. László Fülöp kora nagyjainak a portréit festette így. Mecénásai megveregették a vállát, akárcsak a jó futó ló nyakát s megfizették, de ezzel meg is kapott mindent, ami megillette. Az elegáns virtuozitáson inkább elszörnyűködünk. Fintorogva mondjuk: még nem elég. A csak kézügyesség láttán hüledezünk s úgy érezzük: ki vagyunk játszva.

Mire képes finom ujjaival a frakkos művész? Sok próbálgatás eredménye ez is. Mindig sok elterelő beszéddel jobbra a baloldalon végzi ördögi pontossággal a trükköt. A zsebmetsző titka is ez: vállon lök s a farzsebből húz. A szakmai nívó annál inkább süllyed, minél több előregyártott eszközt alkalmaz. Cilinderből markolja ki a kalimpáló nyulat, kettéfűrészeli a ládába zárt nőt. A szájunk azért csak lebiggyed: a csalások birodalmában járunk. A tűzokádónál megállunk a vásárban, de gúnyorosan megyünk tovább. Tudjuk, hogy valamivel bekente meztelen karját, hogy a tűz ne égesse. Valamelyik láncszem törékeny, melyet elpattint teleszívott mellkasával. Hiába kiált utánunk elhasznált, rekedt hangján — legyintünk: szemfényvesztés.

A fakíroknál se tudjuk, meddig igaz s mikor kezdődik a mimikri. Inkább tiszteljük a karthausit, aki nem fitogtatja magát. Cellájában rejtve imádkozik. Lehúzott redőnyök mögött szemérmes elfogódottságban. Nem salto mortaleval kápráztat. De élete nap, mint nap valódi odaadás. A kósárlabdázó is koncentrálna a dobás pillanatában. A kuglizó is leállítja lélekzetvételét a gurítás előtt. Ez az összeszedettség csak a tett pillanatának szól, hogy a megcsavart golyó minden bábut lesöpörjön. A szent emberé életre-halálra szóló elszegődés.

Sajnos, a társadalom tele van hivatásos és nemhivatásos csalókkal. A politikus úgy fűzi mondókáját, hogy senki se értse, mit akar. Azaz nagyon is ravaszul kezeli a csúsztatásokat, hogy félrevezessen saját belsősebe érdekében. A közjó igazi akarása megszüntetné a pártokat. A rabok a börtön tetején az emberségért törnek-zúznak. Hídeg vérrel puffantotta le az ékszerészt, a postaigazgatót a banktisztviselőt vagy a túsznót. Most egyszerre az irgalmasság bajnoka lett. Hónapokig dohos pincehelyiségben rejtgette áldozatát, hogy zsarolhassa a hozzátartozókat. Most a fogdák kegyetlensége ellen lázad. A betiltott film tulajdonosa mellébeszél: beismerés helyett a sajtóvitában azért sopánkodik, hogy a másik még pornográfabb mozi nyitva lehet. Aki becsstelen hivatalra vállalkozik, azzal védekezik: valaki ugyanis meg fogja csinálni.

Enyhébb kifejezéssel úgy is fogalmazhatjuk: korunk kórtünete a színészkedés. A szívsebésznek fontosabb a képesűjság áradozása. A szónok tükör előtt próbálgatja gesztusait, ahelyett, hogy azon tételődne; hogyan beszélhetne igaz szívvvel. A magas méltóság százszor pózol a fényképésznek, hogy válogathasson: mikor kegyesebb jelenség. A hittudós megértő mosollyal olyant prelegál, ami az előtte ülőknek kedves. A filozófus a tízévesek népszerűségéért remeg. A Playboy-ban reklamiroz a szerzetes-generális. Nagy kísértő a népszerűség s buktató a rivaldataps. A fiatalok és öregek fojtott vitáiban a leggyakoribb vád: a szülők képmutatók s fiaik önámítók.

Hát mindenki színész? Nem a színész szakmát becsmérelem. Azoknak az a mesterségük, hogy tökéletesen utánozzák, akit megjátszanak. Itt ellenben arról van szó, hogy másnak játszom magam, mint aki vagyok. Annak gondolnak, ami nem vagyok. Póz, hisztérikus szavak, címek, ruhák. A vademberből újdonsült afrikai fejedelem tetőtől-talpig telerakja magát érdemrendekkel, hogy valódi államfőnek lássék.

Kevesen képesek V. Celestin megrázó kalandjára. Szamárháton érkezett a hegyekből átmeneti pápának. Vállalkozott rá, hogy ne mondassák gyávának. Néhány hónap múlva mégiscsak otthagya a tiarát, a bürokraták udvarát. Nem tudta megváltoztatni a hivataloskodást, aktagyártást, álmelegedéseket. Cinkos se akart maradni. Visszament remete barlangjába, hogy el ne árulja önnön kereszténységét. A rendszer érdekeiért az igazságot.

Bemutathatók egy őszinte festőt is? Életrajza nagyon szűkszavú: született és élt és meghalt Bolognában. Talán az egyetlen bolognai, aki a XX. században nem váltotta ki útlevelét.

Bezzeg más művészek loholnak Párizsba, Rómába, kultúrcentrumokba, hogy kitágítsák a szűkebb haza korlátait. Bele ne fulladjanak a provincializmusba. Szokatlan színekkel variálhassák palettájuk kolorit-

ját. Eljussanak az univerzális ember problémáihoz. Hogy nagyobb nyomatékot adjanak személyiségüknek, külföldi utakkal és fővárosokkal tömik katalógusaikat. Mintha a minőség bizonyítékát az jelentené, hány lepecsételt lap van az útlevelében. Irnak és iratnak magukról. Kiáltványokat szövegeznek. Polemizálnak. Botrányos rádió-, televízió kijelentéseket tesznek. Jobb, ha zajlik körülöttük, mégha becsmérik is, mert a csend halál. Az egyik le akarta késsel döfni a pápát. A másik eltette láb alól a feleségét. A harmadik hamisított... Egyszerre fölszokott a képek ára. A sznobok számolatlanul fizetnek, mert az ilyen olcsó fogásokba belevakulnak.

Morandi csak egy városé. Csak olasz. Külföldi «fertőzéstől» mentes. Később ugyanott tanít, ahol tanult. Fél századig ugyanabban a házban lakik, anyjával és három hajadon nővérel. Nőtlen. Maga törli a festékeit, preparálja a vásznait. Fiatalkori önarcképén pózmentesen mutatja be magát elfelejtve fölgombolni gallérját az ingére. Későbbi fényképein is megmaradt lompos agglagénynek.

Ugyanabban a műteremben dolgozik. Ugyanúgy, ahogy kezdte. Ugyanazok a modelljei. Holtig hű barátai. Muzsikájának hangszerei. Egymás hegyén-hátán, mint valami kihalt város. Csendélet-tárgyai: üvegek, butéliák, kávéfőzők, vázák; virágtartók, leégett gyertyák, petróleumlámpák, üvegburák, dobozok, tégléyek, kagylók; gyümölcsöstál, mézeskalács, cukortartó, tálca; csészék, bögrék, festéktörő szerszámok. Megáll az idő az örvénylő csendben. Tollseprű nem érte tárgyain a fény porrá változik. Fészket rak közöttük a homokba ültetett piramisok örökké-való mozdulatlan-sága.

Nyaranként Grizzana falucska falai, fái, dombhajlatai, rajtuk a fakóra kopott házacsok, vörös téglák, fehér mész cserélődnek festőállványára. A fojtott hallgatásba nem rezdül bele a levegő, falevél moccanása.

Az utóbbi évtizedekben a kémiagyárak színorgiákat dobnak a piacokra. Legtöbb fiatal festő csak a kadmiumokat, krómokat és ezek pancsolt keverékeit használja. Nem ismerik az ősi földszínek természetes és égetett féleségeit. Azt hiszik, a rikoltó pirostól máris színes a kép. Morandi kiverne kezükből a palettát. Rákényszerítené: csak szürkék, okkerek, világító feketék, fehérek közé keverjék a meleg angolvöröst, melynél hidegebb az indiai s ismét más az égetett színe. Milyen szemérmes, mértéktartó, szűkszavú, de mégis szókimondó ez a Morandi. Egyszerű kijelentései jobban lebunkóznak, mint a pátosz, dagály és bombaszt. Alig-színeinek kevés eszközével minden képe mégis más és más.

Római gyűjteményes kiállításán barátaim idegeskedtek: ez a kicsike világ, ugyanazon motívumok ismételtetése, se-színei — hol itt a nagyság? — Igen, itt előbb el kell hallgatnunk. Mint öreg dómokban elhalkít a félelem, nehogy hangunkra összetörjön a százados színesablak. Akkor rákezd mon-

Budapest újra becsapta a Vatikánt

Dr. Lékai László püspök, esztergomi apostoli kormányzó a következőt írja május 28-ikán kelt körlevelében: «Több oldalról értesültem olyan tervekről, hogy egyes egyházmegyékben a papok több hívő bevonásával, az IBUSZ magánturisztikai rendezésében, társasutazás formájában, Rómába, vagy egyéb külföldi zárandokhelyre kívánnak utazni, és ott magyar zárandokcsoportként kívánnak fellépni. Kérem az esztergomi főegyházmegye papságát, hogy tartózkodjék az ilyen privát zárandokcsoport szervezésétől.»

Ez a körlevél azokban a napokban érte el az esztergomi egyházmegye papságát, amikor Mindszenty bíboros lelkipásztori látogatásán Amerikában felkereste a magyar egyházközségeket: misézett, bérmált s ahol kellett, gondoskodott arról, hogy a központtól távoleső magyar farmerek, kisebb létszámú magyar csoportok s különösen az idősek, öregek ne maradjanak lelkipásztori gondoskodás nélkül. Közben tárgyalt a megyéspüspökökkel, a környék magyar papjaival s az ott élő szerzetesekkel. Arra kérte az illetékes főpásztort s a magyar egyháziakat, hogy évenként legalább kétszer, adventban és nagyböjtben látogassák meg a magányos magyarokat s adjanak így lehetőséget arra, hogy magyar nyelven hallgathassanak szentmisét és végezhessek el gyónásukat. A 82 éves bíboros most ugyanazt az apostoli és lelkipásztori munkát végzi a világ minden részén magyarjai közt, mint amelyet annakidején otthon évtizedekig

dokájára az enigma, a dolgok mögötti talány. Féltrelibben az elvárásolt világ függőnye. Már kiléptünk az időből. A remete áhítatával kezdünk kémlelődni, aki a világból is megérzi az Istent. A számunkra halott ügyek, porba felejtett vackok olyan megindultsággal vannak összekomponálva, olyan ember szemével simogatva, aki hit abban, amit élénk állított és ezáltal ellépett és mi is vele együtt egy másfajta létezésbe a metafizika világába.

Érzékeny, magányos, félnék teremtés volt. A telefont, távirót, vonatot nem állhatta. Könnyelmű percében átmerészkedett Velencébe. Carpaccio álomvilága átcsalagatta. A S. Marco téren ráismer a fotósok hordája. Míg kattognak a gépek, rémületében tenyerébe temette arcát, mint szent Ferenc haldoklásakor a sírdogáló testvérek. Neki is haja éppúgy volt körbenyírva, akárcsak a barátoké, mintha Giotto freskóiból lépett volna ki. A festészet szt. Ference. A lehetetlenül jelentéktelen dolgokban fölfedezte az örökkévalót. Őszinte szívvel megbecsülte. A lehető legkeresetlenebbül visszaadta. A világmindenség is elemi parányokból tevődik össze.

PROKOP PÉTER

teljesített nagy odaadással hívei körében. Mint mindig, ma is legnagyobb gondja a hívek lelkiélete, örök üdvössége.

Mindenfelé elterjedt a hír, hogy, ha a Vatikán kihívja Mindszenty bíborost az amerikai követségről és az országból, a bolsevisták ellenértékül megkönnyítik az egyházi életet Magyarországon. Budapest később azt ígérte, hogy Mindszenty leváltása után a magyar Egyház is vezethet zárandoklatokat Rómába s más külföldi kegyhelyekre; törvénybe iktatják az iskolán kívüli hitoktatásra az engedélyt és megengedik néhány szerzetesrend működését, elsősorban a betegek és öregek mellett.

A rendszer gondoskodott róla, hogy ezek a hírek Rómába is eljussanak. Néhány püspök is feladatult kapta, hogy vatikáni látogatása során illetékeseknek ezekről beszéljen és mint új lelkipásztori lehetőséget hangoztassa abban az esetben, ha Mindszenty bíboros távozik az országból. Melyik meggondolás játszott fontosabb szerepet, amikor a Szentszék a magyar főpapot megfosztotta esztergomi érseki székétől és primási méltóságától: a lelkipásztori vagy a politikai szempont, azt a történelem fogja egyszer eldönteni. Eddig csak a lelkipásztori szempontot hangsúlyozták. A politikai elképzelés volt mégis az intézkedés erősebb mozgatója; talán mert a Vatikán változatlanul bízik abban, hogy jelenlegi keleti politikájával be tudja építeni a katolikus Egyházat az ateista szocialista rendszerbe.

Az ateista szocialista rendszer viszont minden alkalmat megragad arra, hogy ezt az illuziót eloszlassa, mikor pl. nyíltan hirdeti: a Vatikánnal való tárgyalás és részleges megállapodás semmi szín alatt sem jelenti azt, hogy a rezsím csökkentené a vallás elleni harcát. Az Állami Egyházügyi Hivatal elnöke, Miklós Imre, néhány héttel ezelőtt kijelentette: a kormányzat legmagasabb szinten csak a Vatikánnal folytat dialógot. A hazai egyházat minden eszközzel igyekszik kiszorítani az életből. Ebben a légkörben történt a Vatikán februári döntése Mindszenty bíboros ellen. Ebben a légkörben érte a Vatikánt a világ felzúdulása.

A Vatikán azzal igyekezett csökkenteni a világ felháborodását, hogy a pápa Mindszenty bíboros egykori titkárát, Dr. Lékai László püspököt nevezte ki esztergomi apostoli kormányzónak. Tehát a döntés, amelyet lelkipásztori okok sürgettek, mégsem olyan rossz. Akik nem ismerik a magyarországi helyzetet, talán pillanatnyilag megnyugodtak. De Mindszenty bíboros február 7-iki nyilatkozatában figyelmeztetett, hogy püspökök, apostoli kormányzók

kinevezésével nem lehet segíteni az áldatlan helyzetet. A legsúlyosabb probléma az, hogy Magyarországon a rendszer olyan egyházkormányzatot épített ki, amelybe minden érsek, püspök s apostoli kormányzó beletörődik, mert a kormányzat vigyáz arra, hogy csak olyan főpásztorok kerüljenek az egyházmegyék élére, akikről tudja, hogy parancsait végrehajthatja velük.

Éppen Mindszenty bíborosnak egyik legjelentősebb és legfárasztóbb lelkipásztori útján tiltotta el papjait Lékai László — nyilván a rendszer nyomására — a lelkipásztorkodás egyik fontos területétől, a zárandoklatok rendezésétől. A papság is meg az IBUSZ utazóiroda vezetősége is tudja, hogy Magyarországon nincs olyan törvény, amely a zárandoklatokat tilalmazná. A csoportok szándéka, külföldön meglátogatni kegyhelyeket és ott ájtatossági gyakorlatokat végezni, nem ütközik érvényes magyar törvénybe. A tervben nincs tehát semmi államellenes vagy tilalmas, sőt az alkotmány egyenesen biztosítja a vallás szabad gyakorlását.

Igen ám, csakhogy a kommunista kormányzatú Magyarországon az élet nem az alkotmány és a törvények szellemében zajlik. Az életet a rendszer beletékényszeríti a mindennapi dzsungelbe. Az alkotmány és a törvények mellett húzódik meg a mindennapi élet áttekinthetetlen dzsungelje. Ebben a dzsungelben titkos parancsokkal, kényszerrel, rendelkezésekkel kormányoznak. Ebben a dzsungelben folyik az egyházpolitika és a püspököket is kezükben tartják. Jelen esetben például nyugodtan mondhatta volna az esztergomi apostoli kormányzó: nem tiltja meg a társasutazással tervbevetett zárandoklatokat, mert erre nincs törvény. Esküt tett az alkotmányra, amely biztosítja a vallásszabadságot és nem hajt végre olyan parancsot, amely az alkotmányba ütközik. Mi történik, ha ezt mondja? A rendszer elkezd zaklatni. Ennyire súlyos az egyház helyzete Magyarországon. A püspököknek még azt sem engedik meg, hogy aszerint az alkotmány szerint cselekedjenek, amelyre felelték őket s hogy elutasítsanak minden olyan rendelkezést, parancsot, amely ellenkezik a törvényekkel. A püspököket is büntársáivá teszi a rendszer.

Ezek után jogos a kérdés: van-e lehetősége annak, hogy az Egyház beilleszkedjék az ateista szocializmusba? Továbbvihető-e a Vatikán keleti politikája az eddigi elképzelések szerint? Az utóbbi hónapokban történtek szinte kivétel nélkül igazolják Mindszenty bíboros álláspontjának a helyességét.

FABIÁN KÁROLY

Multimilliomos műgyűjtők Californiában

Néhány héttel ezelőtt az USA államrendőrsége elfogatási parancsot adott ki a californiai milliárdos újságfejedelem leánya, Patricia Hearst ellen. A dúsgazdag lány nem emberrablás áldozata lett, mint tévesen hitték, hanem önként lépett be egy gangsterbandába, sőt 1974 májusában géppuskával harcolt a bandát üldöző rendőrökkel Los Angelesben.

Ez a — napjainkban annyira jellemző — krimi-esemény hozta felszínre a Hearst-családot, melyet Patricia önként otthagyt. Hearsték ugyanis, mint dollármilliomosok, óriási értékű műkincsek birtokosai is.

**

Californiában, a Csendes Óceán egyik csendes öblének, a San Simeon Bay-nek partján, magas dombtetőn emelkedik, hatalmas parkkal körülvéve, az immár világhírűvé vált Hearst-Castle, a Hearst-család büszke rezidenciája.

1865-ben vásárolta a californiai újságkiadást már akkor kezében tartó, óriási jövedelmű George Hearst szenátor a nagy-kiterjedésű, dímbesdombos területet. Ott építette fel első otthonát s ott kezdte meg a műkincsek gyűjtését.

Fia, William Randolph Hearst, aki 1951-ben, 88 éves korában halt meg, nemcsak megszorozta apja millióit, hanem szenvedélyes hévvel tovább folytatta a műkincsek gyűjtését is. 1919-ben kezdte el a mai kastély építését. Kiváló építészek, iparművészek, szobrászok, festők, dekorátorok hada munkálkodott a nagy művön és 1925-re elkészült a kéttornyú, spanyol reneszánsz stílusú főépület, a «Casa Grande», főleg azzal a céllal, hogy megfelelő épülete legyen a megnövekedett műkincs-gyűjteménynek.

A kastély hatalmas termeiben és pompás csarnokaiban a világ minden részéből összegyűjtött értékek kápráztató tömege nyúgözi le a látogatót. A pazar gobelinek, márványok, arany-, ezüst- és bronztárgyak, történelmi emlékek, zászlók, festmények, mozaikok kábító gazdagságát szinte már fel sem tudja fogni a szem. A kastély tulajdonosa, korlátlan anyagi lehetőségek birtokában mindent megszerzett, amit gyűjteménye növelésére dollárért meg lehet szerezni.

A főépületben mintegy száz pazarul berendezett szoba (és még további negyvenhat szoba a két melléképületben) némi parvenü-ízzel hirdeti a mindenható dollár hatalmát. A művészi összhatásról magas-képzettségű művészek és szaktudósok gondoskodnak.

Erről tanúskodik a kastély parkjának kiépítése is. Eredetileg oroszlanokat és egyéb vadállatokat tartott benne a tulajdonos (az üres vasketrecek még ma is láthatók), de később tündérkertet varázsolt oda a dollár. A szabadtéri uszoda, csillogó márványdekorációjával, állítólag legszebb a világon. Nem marad mögötte az antik római stílusú fedett uszoda sem, melyen olasz

művészek negyedfél évig dolgoztak. Hearst évenként egymillió dollárt költött gyűjteményei növelésére.

Patricia Hearst nagyapjának egykor előkelően zárt palotája ma már nyitva van a nagyközönség előtt is, persze belépődíj ellenében és csak vezetővel, de így is nagy élményt nyújt a mindig nagy számban odaözönlő turistáknak.

* *

A másik californiai milliárdos, Paul Getty, mint a világ leggazdagabb embere él a köztudatban. Az ő unokája is egy tipikusan mai krimi-történet szenvedő hőse. A fiút ugyanis pár hónappal ezelőtt gangsterek elrabolták, egyik fülét levágták és hazaküldték a szülőknek, végül a fiút magas váltságdíj ellenében hazaengedték.

A ma már 82 éves Paul Getty olajmágnás szűkebb hazájában, a Los Angeles melletti Malibu-ban, óriási park közepén építette fel vérebektől őrzött kastélyát és magánmúzeumát a második világháború után. Közben ötször nősült, családtagjaival állandó hadilábon áll ma is.

Világhírű múzeumába csak előzetes engedéllyel léphetnek be a látogatók. Nem nagy a számuk, mert Paul Getty nem univerzális műgyűjtő, hanem csak a legdrágább és legnehezebben megszerzhető műtárgyakra: az antik görög és római szobrászat alkotásaira összpontosította gyűjtőtevékenységét. Ezek közt szerepelnek a klasszikus kor felbecsülhetetlen értékű márvány- és bronz-remekművei, olyan alkotások, melyeknek megszerzése csak Paul Getty millióival volt lehetséges.

* *

Az újság- és olajfejedelem után meg kell emlékeznünk a multimilliomos vasút-fejedelemnek, Henry E. Huntingtonnak mindkét előbbi múzeumnál jelentősebb művészeti múzeumáról és könyvtáráról is.

A világhírű gyűjtemények megalapítója, Henry Edward Huntington, 1850-ben született és 77 éves korában, 1927-ben halt meg. Óriási vagyona lehetővé tette, hogy megvalósítsa nagyszabású kettős kulturális álmát: egy gazdag tudományos könyvtár és egy világviszonylatban is jelentőssé vált művészeti múzeum létesítését egy csodás szépségű botanikus parkban.

1934-ben nyílt meg a Képtár a délcaliforniai San Marinonban nem mesze Los Angeles-től. A romantikus park, a japán kertművészet csodái önmagukban is odavonzák az állandóan nagyszámú látogatókat, de a legnagyobb élményt az előkelő harmóniájú múzeum nyújtja, húsznál több termével, melyekben mintegy 400 nagyértékű festmény, szobormű és egyéb műtárgy fogadja a látogatókat.

H. E. Hunt műgyűjteménye különbözik a minden tücsköt-bogarat összehalmozó Hearst-gyűjteménytől. Ez a nagy műérzék-

kel összeválogatott képtár csak a 18.-19. század nagy angol és francia festőinek alkotásait tartalmazza, de azt a világ minden más múzeumánál nagyobb bőségben és gazdagságban. Gainsborough, Reynolds, Romney, Lawrence, Constable, Turner és a többiek legjobb műveikkel szerepelnek, ugyanúgy a szobrászok is: Houdon, Falconet stb.

Nagyértékű műveket őriz a könyvtár-épület is: ősnymtatványokon kívül csodás miniatúrákat és könyvritkaságokat.

Sokmillió dollárt érő gyűjteményeit H. E. Hunt California államra hagyományozta.

* *

A negyedik californiai milliomos nem mint műgyűjtő, hanem mint a vadnyugati romantika utolsó mohikánja és ügyes kihasználója tette ismertté a nevét.

Mr. Scotty elődei a múlt században az első pionirok csapataival vándoroltak át, tengernyi nélkülözés és halálos veszély leküzdésével az aranyban bővelkedő Californiába. Útjuk a hirhedt Death Valley félelmes sivatagján át vitt az ígéretföldre, azon az úton, melynek emberemjárta kövein emberek és lovak százait pusztította el az éhség és szomjúság. Ez az óriási területű Halálvölgy 1933 óta Állami Emlékterület (National Monument).

Mr. Scotty potom pénzért még idejében megvásárolt egy nagy területet a Death Valley-ben, California és Nevada államok határán, kietlennél is kietlenebb kősvatagban, ahol sem fű, sem fa nem nő és szörnyű messze esik minden lakott helytől. Víz-nélküli «tavak», kiszáradt folyómedrek, borzongató magány jellemzi a halálos reménytelenséget árasztó tájat.

Ott, egy kopár fennsík köves talaján Mr. Scotty felépítette kastélyát, a híres «Scotty s Castle»-t, melyet minden kényelemmel berendezett, sőt szállodát és luxuséttermet is létesített a sivatag hangulatára vágyó turisták számára.

Honfitársait, az újdonságra és érdekes-ségre mindig éhes amerikai közönséget jól ismeri Mr. Scotty. Amint híre ment a sivatagban épült csodakastélynak és luxusétteremnek, azonnal megindult oda a turista-áradat, megszakítás nélkül, ma is, mert kit ne vonzana ez az exotikus tündérvár?... Most még csak autón lehet odajutni, de bizonyos, hogy rövidesen már autóbuszjáratok viszik-hozzák a California hőskorát idéző kastélyba a sivatagi életet megízlelni kívánó, telt zsebű turistákat.

A Scotty's Castle szállodai és éttermi árai borsosak, hiszen minden ételkészítést a messzi városokból kell odaszállítani, de a látogatók szívesen költik ott a pénzüket mert a kastély kis múzeumában összegyűjtött emlékeken át beleláthatnak az egykor sivatagi élet zordságába, borzongva a nehéz idők emlékein, a kényelmes hotelszobában vagy a restaurant terített asztalánál

Szent László külföldi emlékei (II)

Olaszország szintén őriz

néhány emléket a szent királyról. Rómában a coeliushegyi Santo Stefano Rotondo templomot V. Miklós pápa a 15. sz. derekán a három magyar szent: István, Imre és László tiszteletére szenteltette. Utódai is kitartóan szorgalmazták a magyar szentek tiszteletének hagyományos ápolását; ezzel a feltétellel engedte át XIII. Gergely a templomot a német-magyar kollégiumnak, majd V. Pál korláttal vétette körül a főoltárt s rajta elhelyeztette a három magyar szent képét. Ez a templom lett a magyar szentek kultuszának római központja.

A vatikáni könyvtár egyik, 14. századból származó, festett legendáriuma 115 lapon 51 szent életét mutatja be, rövid szövegmagyarázatokkal kísért, miniatűr illusztrációkban. A magyar és velünk kapcsolatos szentekkel részletesen foglalkozik s így föltehető, hogy magyar rendelésre s az egyik bolognai festő hatására visszavezethetően talán egyik magyar tanítvány festhette. A csonka legendáskönyvből éppen a szt. Istvánt ábrázoló miniatúrák hiányzanak, azonban szt. Imre és Gellért mellett a leggazdagabban, 24 képben foglalkozik a kódex szt. László életével.

1867-ben ünnepelte a kat. Egyház szt. Péter halálának s az isteni intézmény fennállásának 18 százados fordulóját. Ebből az alkalomból Simor János bíboros, esztergomi érsek vezetésével hat püspök, több pap és hívő utazott az örök városba, hogy hazánk katolikus hívőserege hódolati ajándékát, a remekművű ereklyetartót szt. István, Imre és László ereklyéivel, egy művészien kiállított, óriásfólió alakú albummal együtt IX. Pius pápának átadja. A gótstílusú ereklyetartót aradi Lippert József, neves magyar építész tervezte és azt Szűz Mária és Adalbert, Gellért, Erzsébet, Margit és Kinga szobraival díszítette.

Még a 14. századból való a nápolyi Santa Maria di Donna Regina-templomban, Mária királynő (V. István királyunk leánya) rendelésére készült freskó szt. István, László és Erzsébet képeivel, a magyar színeket utánzó piros-fehér csíkos alaprétegen. A falkép Cavallini római festő műve, akinek Róbert Károly magyar király egy adománylevelével szerinti évi segílyt juttatott.

A magyar-olasz kapcsolatok további példája volt a bolognai egyetemhez kapcsolódó magyar-illir kollégium létesítése a 16. sz. közepén. Szondy Pál zágrábi kanonok alapította zágrábi klerikusok és magyar fiatalok számára; az intézet virágzása idején 30 tagot számlált. Működésének II. József feloszlató rendelete 1781-ben vetett véget.

Ebedlőjében a város szülötte, Giocchino Pizzoli készítette a mennyezet-

freskókat és munkáját 1700-ban fejezte be. A hazai képek és metszetek módorában festette meg az egyik sarok ovális keretében szt. Istvánt, egy másikban szt. Imrét; a mennyezet főképe pedig szt. Lászlót örökíti meg, amint nővérétől, Ilona özvegy horvát királynétól, nagy kísérettől körülvéve, átveszi Horvátország koronáját.

Az egyetemet látogató magyar tanulók nemzeti érzésével és buzgóságával magyarázható, hogy szent Lászlónak Bolognában néhány ereklyéjét is tisztelték: a szt. Péter székesegyházban és a szt. István-templomban.

A németországi Aachen

sokáig a német császárok koronázó városa volt; harmincnál több temploma közül legnagyobb és bizánci stílusú székesegyháza, későbbi román-gót részekkel és az ún. császár-kápolnával. IV. Károly császár, aki Nagy Lajos királyunk jóindulatával szemben hazánk iránt ellenszenvvel viseltetett, mégis a 13. században már gyakori magyar zárandoklatok hatása alatt a dómhoz 1367-ben külön magyar kápolnát építtetett, amelyet ő és Nagy Lajos királyunk értékes ajándékokkal gazdagított. A magyar uralkodó misealapítványt tesz királyaink szerencsés országglásáért, díszes ereklyetartókban szt. István és Imre, valamint szt. László ereklyéit küldi oda Imre pilisi apát által és helyeztetni el az ő tiszteletükre szentelt kápolnában. Együttal gondoskodik a magyar zárandokok lelkipásztori gondozásáról is.

Szent László ereklyetartója 1370-ből való, aranyozott ezüst, zománcos címerekkel díszítve, 42 cm magas. Alakja ostensorium (Úrmutató-forma), gótikus kehelyhez hasonló talapzaton s ebből kiemelkedő száron kristály szelencét mutat, kúpszerű fedél borítja és tetején filigrán feszület zárja. A nevezetes hazai műemlék Nagy Lajos udvari ötvösének, a magyar ötvösművészet egyik kiváló mesterének munkája.

A magyar kápolnát utoljára az 1930-i magyarországi szent Imre-jubileumi év előtt renoválták.

Napjainkban egy lelkes magyar honfitársunk egy, Köln városa közelében levő, műemlékké nyilvánított 300 éves kápolnát a saját költségén restauráltatta és azt szt. Margit királyleánynak és szt. Lászlónak falfestményeivel tervezi díszíttetni. A kezdeményezés szép példája az önzetlen emigráns hazaszeretnek és hithűségnek szent László szellemében.

Az Ibér-félszigeten, Portugália

a legújabb idők óta szintén tisztel egy szt. László emléket. A legnagyobbbrészt

amerikai magyar katolikusok adományából épült fatimai keresztút kálváriakápolnájában az oltár mögötti 11 színpompás üvegablak magyar szenteket mutat, köztük természetesen szent László mellképét is.

A szent lovagkirály emlékeiről szóló fejtegetésünket Ausztriával kívánjuk befejezni, mert valamennyi kultuszterület között — a földrajzi közelség és az évszázados kapcsolat miatt is — a legtöbbet nyújtja az idevonatkozó kutatásnak. Bécsben, a székesegyházban a világhírű szószek mellett az egyik pilléren nagyméretű táblaképen a három magyar szent: István, Imre és László volt még 1764-ben is látható. A latin felírás még Imrét is királynak nevezte; a kép ma már nincs meg. Mátyás bécsi uralma idején nyert befejezést a már elpusztult gótikus imakórus, amelynek szobordíszei közé a három magyar szent alakja is tartozott. Az 1945-ben megsemmisült műalkotás hét szobráról készült gipszmásolatok közt az egyházmegyei múzeumban szt. László is látható. A dóm kincstárában az ereklyék között van szt. Lászlónak egy csontdarabja is; a II. József alatti kolostorfelozslatások során került oda. — A bécsi kapucinusok gondozására bízott császári sírbolt kápolnájának ereklyelajstroma több magyar szent nevét is említi, így szent Lászlóét is.

A bécsi Nationalbibliothek a magyar történelemre s egyéb szakterületre vonatkozó gazdag magyar anyagán kívül képgyűjteményében a kartoték 16 katalóguscédulája sorolja föl a szt. Lászlót ábrázoló szobrok, képek, metszetek jegyzékét, érthetően nem tartva igényt a teljességre. A művészek legtöbbje német, osztrák vagy francia.

Az uralkodóház egyik ún. Évkönyvében az I. Miksa császár rendeletére készült s a császári házzal valamelyes rokonságban lévő uralkodók képmásai sorában szt. István mellett szt. László is szerepel: a kép álló helyzetben mutatja be, harci öltözetben, hosszú karddal a kezében, a földön fekvő, legyőzött két ellenfél között.

Az egyik metszet képe az összes magyarországi királyok és hercegek 'igazi' ábrázolásait tartalmazó, bécsi kiadású munkából való; egy francia képíró rajza s a lovagkirály egész alakját mutatja, karddal és csatabárdal. — A herceg Esterházy-család támogatásával dolgozó Schmutzer nevű művész testvérpár képén szt. László lovon ül, a jobbkezeben tartott lándzsával vizet fakaszt. Koronás feje fölött egy angyal a magyar címet, a másik az Esterházy-család címerét tartja. A kép latin felírása a szentet a vizetfakasztó Mózeshez hasonlítja.

(Folytatjuk)

CSER-PALKOVITS ISTVÁN

Az iskolaév történetéből

Az iskolaévet tantestületünk három olyan tagja nélkül kellett megkezdenünk, akiknek kiválása az intézet közvetlen munkaköréből érezhető hiányt és űrt hagyott a régi vár és kolostor falai között: Dr. Harangozó Ferenc igazgató úr, Kölcze Ferencné — Éva néni — az énekkar és népitánc vezetője és Dr. Szabados András kémia és biológia tanár valamint a virágoskert gondozója. Másfél évtizedes munkásságukat mindhárman teljes mértékben a Magyar Gimnázium szolgálatába állították. A magyarság és a magyar diák iránti meleg szeretetükkel, a keresztény élet-szemléletből fakadó egyéniségükkel, a maradandó nemzeti értékek ápolásával és közvetítésével, lelkiismeretes oktató és nevelő munkájukkal lényegesen alakították az intézet képét, alapvető jellegét és biztosították jelentőségét és jó hírét a szabad nyugat és a szabad nyugaton élő magyarság előtt. Immár egy év távlatából biztosítjuk őket legmélyebb hálánkról és ragaszkodó megbecsülésünkről a volt és jelen diákok és tanárok részéről. Ideálmusuk, törhetetlen akaratauk és szívós, kitartó tevékenységük serkentse azokat, akik örökükbe léptek.

Mély hálával és megkülönböztetett elismeréssel tartozunk Dr. Harangozó Ferenc igazgató úrnak, akinek személyisége és áldozatos munkája nagy mértékben, sőt döntőleg hozzájárult ahhoz, hogy a kastli Magyar Gimnázium Németország határain túl is, szinte világszerte ismert és elismert értéke és központja lett a magyar emigrációnak és a 60-as évek kezdetén ennek megfelelően benépesedett. Az intézet vezetésével járó mindennapi gondok megoldása és feladatok tömegének elvégzése, egy szép és modern leányinternátus teljes kiépítése, amelyben Dr. Ádám György iskolabizottsági elnök úrral sok éven keresztül fáradozott, a kiépítés sikeres befejezését megelőző gyűjtési akció megindítása és eredményes végbevitel; mindez olyan tényező, amely Dr. Harangozó igazgató úr nevét elválaszthatatlanul egybeköti a Magyar Gimnáziummal és azon keresztül az egész magyarsággal. Most, amikor hálával adózunk neki érdemeiért, reméljük és bízunk abban, hogy új munkakörében, mint az Iskolabizottság ügyvezető titkára segítségünkre lesz az intézet fennmaradásáért és sikeres fejlődéséért kifejtett felelősségteljes és nehéz munkánkban.

Amint már a decemberi körlevélben jeleztük, gimnáziumunk szeretné megszerezni — nem utolsó sorban egy biztosabb anyagi jövő érdekében — az

állami elismertetést. Pillanatnyilag államilag engedélyezett gimnázium vagyunk. E törekvés eredményessége érdekében nemcsak minden lehetséges és hasznos kapcsolat kiépítését próbáltuk meg az elmúlt iskolaévben, hanem a német ill. bajor iskolai rendszer (Schulordnung) fokozottabb átvételét is intenziváltuk anélkül, hogy Intézetünk magyar jellegéből bármit is feladtunk volna vagy feladnánk a jövőben. E célt szolgálta az a körülmény, hogy szeptembertől kezdve a tanulmányok és az iskolai adminisztráció felügyelő vezetője Mayer Heinrich neumarkti német gimnáziumi igazgató volt, aki mint volt érettségi biztosunk — nyolc éven át — jól ismeri iskolánkat. Nyolcéves tapasztalata, nagyszámú óralátogatása, az osztályozó értekezleteken való részvétele, nyolc nyelvi, illetve szakkonferencia vezetése, az iskolai adminisztráció felülvizsgálása mégjobban meggyőzte arról, hogy német iskolákban alig tapasztalható nehézségeink ellenére a kifejtett pedagógiai teljesítmény és diákjaink átlagos tanulmányi előmenetele teljes mértékben vetekszenek a könnyebb körülmények és előfeltételek mellett vezetett állami iskolákkal. — Itt megjegyezzük, hogy a 13. osztályban a német nyelvet és a 12. osztályban a matematikát az elmúlt években jól bevált német tanárok tanították.

Az iskolaév kimagasló eseménye

Lauerbach kultuszminiszteri államtitkár úr jövelete volt Münchenből március 12-én: az első hivatalos látogatónk a bajor közoktatási minisztériumból az iskola fennállása óta. De nagy esemény volt ez számunkra azért is, mert az ő jelenlétére és biztató szavaira éppen ezekben a napokban volt legnagyobb szükségünk, mivel a német sajtóban szinte megállás nélkül terjedt a hír, hogy az otthoni magyar kormány foglalkozik a kastli gimnázium esetleges átvételének gondolatával. Bármennyire irreálisnak és szinte abszurdnak tűnt és tűnik minden ilyesfajta szándék, Lauerbach államtitkár úr, az intézet egész világra szóló érdemeit méltató és a jövőre nézve bizakodó és biztató beszéde minden «átvételi» terv aggályától megszabadított minket, és ugyanakkor a leghatározottabban állást foglalt minden ilyen kísérlettel szemben: «Das Gymnasium ist eine ungarische Insel in Deutschland, eine gewaltige Brise, die man spürt, wenn man hier weilt, eine Kraft und Substanz, die aus dem Willen einer freiheitlichen Gesinnung kommt. Man wird dieses exterritoriale Ungarn auch nicht unter Repräsentation und Druck von aussen aufgeben . . . Die Richtstrahlen, die das Gymnasium von Kastl aus in alle Welt sendet, sind eine

Verpflichtung, der man nachkommen wird.»

Nagy jelentősége volt a bonni belügyminisztérium hivatalos kiküldöttjének, Dr. Schulz-Vanselow úr május 1-én Kastlban tett látogatásának. Szinte szokatlan volt az előkelő német hivatalnok részére az intézetünkben szokásos — magától értetődő — meleg fogadtatás, amelyben közvetlenül érkezése után tanárok és diákok részesítették. Kezdetben kifejezetten tiltakozott ellene, de — amit utána mondta — mégsem birt ellenállni a magyar vendégszeretnek. Mivel több előzményből kifolyólag az elmúlt hónapok folyamán tartanunk kellett egy olyan intézkedéstől, amely csökkentheti a Német Szövetségi Köztársaság' eddig juttatott segélyét, nagy fontosságot tulajdonítottunk Dr. Schulz-Vanselow úr kastli tartózkodásának. Miután beszédében többek között kijelentette, hogy intézetünk a «bonni» köztudatban mint feltétlen támogatásra méltó intézmény szerepel, biztosított minket a kormány további jóakaró támogatásáról. — Sok német vendég, köztük elsősorban az intézetről közvetlenül felelős és illetékes hivatalok vezetői jelenlétében mind a müncheni, mind a bonni prominens látogató szinte ünnepélyes formában adott kifejezést annak a meggyőződésnek, hogy a régi kolostor falai között komoly és felelősségteljes munka folyik diákok és tanárok részéről egyaránt. Nem kell külön említenünk, hogy ilyen alkalmakkor a szép népitánc bemutató és az énekkar szereplése a magyar vendégszeretettel párosulva teszi igazán élményszerűvé és felejthetetlené minden vendég számára az itt töltött órákat.

Hosszas előkészület, sok «kilincselés» és minden alkalmasnak látszó eszköz felhasználása után április hónap elején beadtuk a kérvényt az iskola állami elismertetésére. Nemcsak azért merészeltük megtenni váratlanul rövid időn belül ezt a lépést, mivel Lauerbach államtitkár úr személyében hathatós támogatónkra találtunk, hanem azért is, mivel Mayer igazgató úr meggyőződése szerint gimnáziumunk sok éves és különleges pedagógiai teljesítményeket tud felmutatni, amint a kérvényhez csatolt alapos tanulmányi beszámolója leírja, és ami elengedhetetlen feltételét képezi a kérvény pozitív elbírálásának. A bajor kultuszminisztérium erre vonatkozó döntése még a következő iskolaév kezdete előtt várható, amelyet azonban nehéz iskolajogi törvényeknek a mi különleges helyzetünkre való alkalmazhatóságának mérlegelése és elbírálása előz meg. Mi tudjuk, hogy a legnagyobb jóindulatra számíthatunk, és ha az elismerést nem is sikerül elér-

nünk, bízhatunk az eddiginél hathatósabb támogatásban.

Tanulmányi téren ebben az iskolaévben próbálkoztunk külön nyelvi és egyéb tanfolyamok beállításával segítségére lenni a különféle iskolatípusokból és a legkülönbözőbb előképzettséggel hozzánk jött diákoknak. Bármennyire is nagy teherterelt jelent, intézetünk nagyon fontos feladatának tartja, hogy megteremtse a feltételeket ahhoz, hogy a Magyar Gimnáziumban való taníttatásért sok esetben nagy anyagi áldozatokat hozó szülők gyermekei is, akik egészen más iskolarendszerből jönnek, bekapcsolódjanak a szigorú és kötött német tanmenetbe és eredménnyel folytassák tanulmányaikat.

A párhuzamos osztályok kiépítésének terve, amely 4 osztályt és két külön termet foglal magában, elkészült. Az alsó osztályok tehermentesítésére és az eredményesebb oktatás biztosítására egy örvendetes megoldás! Megvalósítása nagy segítő- és áldozatkészséget igényel, amelyért mindenkihez folyamodni fogunk megfelelő időben, akinek szívügye a magyar iskola.

A bajor állami építkezési hivatal Maier igazgató és Reindl mérnök urak irányításával tervbe vette az öreg épület egyes részeinek modernizálását és belső átépítését, amit főleg a tűzbiztonság hiánya tesz szükségessé. Az átépítés, amelyet egy nagy összegre terjedő költségvetés biztosít, az elmúlt év szeptemberében kezdődött meg és három évig fog tartani.

A fiúinternátusi öreg épület belső tartozása és berendezése továbbra is a mi feladatunk. E célra rendelkezésünkre álló csekély összegből elkezdjük az első emelet renoválását, kijavítását és reméljük, hogy a nyár folyamán folytatni tudjuk. A régi és megkopott bútorok egy részét teljesen cserélnünk kellene.

A hagyományos pünkösdi ballagó-ünnepségekre és érettségi találkozóira nagyon sok szülő és volt diákunk érkezett. Az idei 13. osztály 20 ballagó diákjához csatlakoztak a 20-15-10- és 5-éves találkozóira jött öreg diákjaink, akik a búcsúzó ünnepélyen is résztvettek és akiket az igazgató szeretettel üdvözölt.

A 20 éves találkozóira jött öreg diákok köszöntésével kapcsolatban, akik 1954-ben érettségiztek az akkor Lindenbergben (Allgäu) működő magyar gimnáziumban, alkalmunk volt őszinte és elismerő köszönetet mondani az ünnepélyen jelenlevő akkori igazgatónak, *Ambrus Szaniszló* főtisztelendő urnak, és az akkori tanárok közül különösen azoknak, akik a kastli Magyar Gimnáziumban is még mindig változatlan lelkesedéssel, igazi pedagógiai hivatástudattal, a magyar nép és magyar név megbecsülésére és szeretetére irányuló törekvéssel és tanítással végeznek tanári szolgálatot: Feketéné, Korény Livia, Pajor Elemér és Pajorné, Kapossy Márta. Több mint két évtizedes áldozatos, idealizmust igénylő és különösen a kezdet éveiben nagy erőfeszítést követelő munkájukért, amelyet a magyarságért kifejtettek, mély hálánkat fejeztük ki. Igazi testvéri szeretetből fakadó tevékenységükkel, nevelő és oktató munkájukkal nehéz és szegényes anyagi körülmények között vetették meg a mai Magyar Gimnázium alapjait, amely az emigráció legtartósabb intézménye és értéke lett.

A pünkösdi délutánján tartott szülői értekezleten először az iskola anyagi helyzetét érintő kérdések kerültek megvitatásra, így többek között a régi fájó pont: a még mindig nagy mértékben fennálló fizetési hátrálék több szülő részéről. E sajnálatos tény radikális orvoslására tett hasznos javaslatokat — szigorúbb eljárást, amely bizonyos esetekben az illetékes diák elbocsátását is jelentheti — az intézet vezetősége hálisan fogadta, de ugyanakkor hangsúlyozta, hogy e fájó pont egyénekenkénti elbírálása vezethet elfogadható és humanus megoldásra. Miután az idő ismét nagyon elhúzódott, e szinte minden évben napirendszerűen sorra kerülő kérdés megbeszélésével, az értekezlet hátralévő részében több internátusi és iskolai probléma került megvitatásra (a házi feladatok mennyisége alsó osztályokban — tanárok továbbképzésének a lehetősége — több tartózkodás a szabad levegőn). Amint az évközben szombat-vasárnaponként látogatóba jött szülőkkel folytatott beszélgetés mind a tanulmányok, mind a nevelés terén nagyon hasznos és néha elengedhetetlen segítséget nyújtott nekünk, úgy az értekezleten felvetett javaslatokat is alapos megfontolás tárgyává tettük. Hangsúlyozni óhajtjuk azonban, hogy a szülők részéről felmerülő kéréseket és azok megvalósíthatóságát csak az egész tanulmányi és internátusi renddel való átfogó összefüggésben lehet helyesen megítélni, amire csak az intézet vezetősége és a szaktanárok képesek és hivatottak.

A Magyar Gimnázium tanárai és nevelői hálások a szülők bizalmáért, amely évről-évre megnyilvánul és amelynek igyekeznünk eleget tenni a sok iskolai és nevelői gond és feladat tehetségünk szerinti megoldásával és elvégzésével, valamint a rendnek, fegyelemnek és kötelességteljesítésnek következetes megkövetelésével. Ennek, és csak ennek a törekvésnek tulajdonítható az az

örvendetes tény, hogy a nagyrészt csak az utolsó években jött diákokkal feltöltődött és ezért minden szempontból nehéz és heterogén összetételű ballagó 13. osztály minden tanulója sikerrel tette le az érettségét, az állami vizsgáztató bizottság felügyelete alatt. Ugyanez a meggyőződés vezethette a pünkösdi ünnepélyen jelenlevő több száz szülőt is, akik meglegedésüket és tetesnyilvánításukat nem tudták elrejtteni, amikor az igazgató mindezt ismertette beszédében. Milyen furcsa és szinte meglepő volt ezzel szemben két volt diákunknak ezt követő felszólalása, amellyel a «demokrácia»-ra, a «személyes szabadságra» és egy bizonyos «önkormányzatra» alapozott nevelésnek az eddiginél nagyobb fokú megvalósítását hiányolták, illetve kérték. Eltekintve attól, hogy egy ilyen szinte kifogásoló vagy reklamáló hangnemben előadott kérés, vagy akár kívánság, a gondos vendéglátó szeretettel előkészített pünkösdi nagy ünnepség keretéhez egyáltalán nem illő gesztus volt meghívottak részéről — az ünnepélyt az iskola rendezte —; eltekintve attól is, hogy ebben a formában kinyilvánított javaslat semmiféle jogi alappal nem rendelkezik és nem rendelkezhet, és ezenfelül a tanári karra bizonyos fokig provokálólag, a jelenlevőkre pedig kissé komolytalanul hatott, a szülők a délutáni értekezleten lelkesedéssel és egyhangúlag foglaltak állást mind a javaslat, mind pedig annak előterjesztési módja ellen, nem is beszélve egy esetleges megvalósítási kísérletről.

Minden ún. «reform»-javaslat, akár egyének, akár egy közösség részéről jön, csak akkor létjogosult és csak abban az esetben lehet konstruktív, ha megfelelő keretek között, illetékes és hivatott személyek beavatásával és a dolgok teljes áttekintésének és összefüggésének a birtokában és konkrét formában történik. Csak ilyen feltételek mellett lehet esetleg eredményes, és csak így képes az iskola és annak vezetősége támogatására.

Intézetünk tanárai és nevelői feladatukat mindig úgy értelmezték és csak olyan értelemben próbálták megvalósítani, hogy a szülők legnagyobb kincsüket, a gyermeket nem nevelési kísérletek végzése céljából bízzák a Magyar Gimnáziumra, hanem azért, hogy megtanulja a napi kötelesség pontos elvégzését és sikerrel fejezze be középiskolai tanulmányait. Ezt a célt szolgálja minden munkánk, törekvésünk és erőfeszítésünk, és ennek a célnak a megvalósítására minden emberi fogyatékosságunk ellenére is lelkiismeretesen törekszünk.

DR. RADICS JÁNOS
igazgató

Mindszenty bíboros bérmaútja Stuttgartban

Az emigráns, vagy menekült magyar ember sorsát és lelki világát nem lehet felületesen megítélni. Az elsőt különösen a kezdetben, egy idegállapot és bizonytalanság jellemzi, és az idő, a nagy gyógyítómester úgy irányítja az eseményeket, hogy a felszínen látszólagos enyhülés állhat be. A másodikat, a lélekben lezajló átállást már természeténél fogva sem lehet lemérni. Nemcsak az egyénnek, hanem a közösségnek is állandó harcai vannak, még akkor is, ha külföldi tartózkodását egy számjeggyel nem is tudja már kifejezni. Erre gondoltam az elmúlt június 29-én, amikor a stuttgarti repülőtéren Mindszenty József bíborost vártuk. Bémálásra jött közénk két hónapig tartó amerikai útja után. A nyolcvankétszázéves főpap élete egyik legnagyobb céljának tekinti, hogy meglátogassa a világon szóróványban élő másfélmillió magyart azon a göröngyös úton, ahová a Gondviselés, az élet nagy rendezője elsodorta őket. Baden-Württemberg területén élő magyar katolikusok csak töredékét képezik a többieknek, de gondjaik megegyeznek azokéval, akik Délafrikában, az Egyesült Államokban, vagy Ausztráliában laknak.

A rottenburgi megyéspüspök,

Dr. Karl Josef Leprecht lemondása miatt Anton Herre segédpüspök, káptalani helynök, Linus Roth püspöki tanácsos, Dr. Ádám György magyar főlelkész, P. Szőke János württembergi magyar lelkész, számos cserkész és magyar fogadta a vendéget. A Vatikán februári határozata óta ez volt a Bíboros első nyugatnémetországi útja, amelyet a sajtókonferenciákon és különböző fogadásokon is politikai színbe szettek volna öltöztetni. A főpásztor azonban már a repülőtéren adott nyilatkozatában kihangsúlyozta útjának lelkipásztori jellegét. A televíziók adása ezt a szándékát a közönséggel is ismertetete.

A hatvannapos amerikai tartózkodás, ahol az amerikai magyaroknak naponta négy-öt beszédet is mondott, nem viselte meg egészségi állapotát. Félórás pihenés után a fáradtság minden jele nélkül Dr. Karl Josef Leprecht püspökkel és kíséretével Dr. Hans Filbinger Baden-Württemberg miniszterelnöke fogadta ünnepélyes kihallgatáson. A Bíboros kifejezte háláját és köszönetét azért az emberi bánásmódért, amellyel az ide érkezőket a hivatalos szervek fogadták. Ezt tette később Dr. Arnulf Klett Stuttgart főpolgármestere jelenlétében is, aki szintén fogadást rendezett a magyar vendég tiszteletére.

A lelkipásztori út

fénypontja mégis június 30-án volt Stuttgart legnagyobb katolikus templo-

mában. Nyolcvanöt magyar leányt, fiút és felnőttet bémált meg a Bíboros a stuttgarti, mannheimi és a frankfurti magyar lelkészek körzetéből. Erre készültünk hónapokon keresztül. Munkánkban a vendéglátó, a rottenburgi püspökség segített. Egy főpapi szentmise Mindszenty bíboros szereplésével mindig élményszámba megy. Legalább kétezren tettek jelenlétükkel tanúságot főpapjuk mellett. Semmi sem tudná a meghitt órák ünnepélyességét visszaidézni, mint a Bíboros beszédének szavai, amelyet Dr. Karl-Josef Leprecht volt rottenburgi püspök, Anton Herre segédpüspök és káptalani helynök, Dr. Georg Moser segédpüspök és számos német hívő jelenlétében intézett hozzászólás: «A magyarok befogadást nyertek nemzeti szerencsétlenségükben itt német földön az Egyház és hívei, az állam és polgárai részéről. Tudjuk, hogy világviszonylatban is példa ez a befogadás és megértés az érkezetekkel szemben. Elsorolhatatlan az a sok jótétemény, amelyben az említettek részesítették a magyarokat. Ennek az emléke a mi körünkben soha nem halványodhat el. Imádságba foglalhatjuk és szüntelen gondolhatunk rá napi elfoglaltságunk közepette is.

Újabb fordult elő,

hogy a magyar egyházközségből egyik-másik magyar kivette magát. Állítólag arról van szó, hogy német oldalon szedik a menekülteknek egyházi adóját és ezt egyik, vagy másik nehezítenyeheti. Ezt a kiállást nem tudom helyeselni, mert félreérthetik az emberek és esetleg a hittel való kapcsolat meglazulásának is lehet tekinteni. A magyar közösségből kilépni nem lehet, annak vészes következményei lehetnek: a hit iránti közöny, majd teljes elközönösülés is lehet belőle. Kötetekre megy az a sok jótétemény, amiben az említettek részesítették a magyarságot és azért még ilyen tekintetben is tartózkodni kell az előbb említett mozzanatoktól. Áldozatok árán kell élni a magunk hitéletét és az áldozat minősége és mennyisége tudja fölmérni, hogy mit ér a mi hitünk.

A vasárnapi szentmisét is

meg kell említeni ezen a találkozón. Istennek legyen hála, hogy a magyar menekülteknek van vasárnapi szentmiséjük és gondoljunk arra, hogy ha a latin nyelv lenne most a magyar helyett, hát mit kaphatnánk mi ebben a sorsunkban ezzel? Édes anyanyelvünk nagy vigasztalás a léleknek, a száműzött keresztviselő embernek. Én dicsérem a II. Vatikáni Zsinatnak ezt a rendelkezését, hogy a kétezeréves latin nyelv helyére odahelyezte a kisebbségi népeknek a nyelvét, mert az anyanyelvében van az ember legjobban ott-

hon. Én sajnálattal gondolok sokakra, pl. Amerikában, akik nem élnek olyan zárt egységben mint az itteni magyarok, hanem csak nyolc-tíz ember lakik egy helyen, rendkívüli nagy távolságban a legközelebbi magyar templomtól. Voltak olyanok, akik elmondták nekem, hogy nagy dolog az, ha egy esztendőben egyszer tudnak hívni magyar papot. Ebbe a helyzetbe képzeljétek bele magatokat. Négyezren fölül élnek itt Württembergben magyarok. Már maga ez az ezres tömeg egy nagy alap arra, hogy mi örüljünk helyzetünknek. A vesszőcsomó is összefogva nagyon sokat jelent nekünk, többet mint a magános vesszők, hát még halhatatlan lelkekből.

Az egyes államok is letették az Egyesült Nemzeteknél az emberi jogok alapokmányát. Ott is kimondták, hogy igenis, a kisebbségnek is van emberi és személyi joga és ezen a jogon keresztül épül fel a vallásszabadság joga. Élünk vele!

Úgy tudom, harminc-száz az a szám, amellyel a magyarok jelen vannak a szentmisén. Ismerem egyesek nehézségeit, hiszen ezt hallom a különböző világrészekben, de harminc-száz... a legmagasabb is kevés négyezer, vagy magasabb számból. Van itt egy kis kényelem is, úgy gondolnám. Közelebb van egy másik templom és hát megbegyünk a közelebbibe. Nincs rendjén: ott nem hallotok anyanyelven szentbeszédet, nem vehettek részt úgy a közös imádságban, mint ahogyan a magyar szentmisén vehettek. Az idők változásában is van hiba. Le kell tenni a kényelmet: a vasárnap az Istené és a halhatatlan léleké. Aki mozogni tud, az legyen ott a szentmise áldozaton.

Kerestem, van-e itt magyar iskola,

mert az emberi jogokkal vele jár az is, hogy a magyaroknak legyen iskolájuk. Ez az iskola nem hatnapos, hanem csak hétfélig, egynapos iskola. Hát vannak benne az egyházközségnek gyermekeiből harmincöt és a cserkészekből is harmincöt vannak. Hát ez a szám nagyon kicsi a többeszes tömeghez. Ha pedig a gyermek azért volna kevés, mert hazulról valami házassági hibát hoztak magukkal, vagy itt nyugaton vettünk fel valami nem jót, az is hiba, de ha nem irattuk be a magyar iskolába, az is hiba.

Sok helyen járta a felfogás, hogy az anyanyelv nem fontos, a gyermek boldogulása nem ahhoz van kötve. Ezek az érvek mind a hitben való erősség hiányával járnak és a nemzeti érzésben való meggyengüléssel. Kérve kérlek benneteket, minden szál magyar gyermeket vigyetek el a magyar iskolába. Ez nem sérelmez senkit itt a németek részéről, de kötelez benneteket magyar-

Mindszenty nyomában San Franciscoban

Mindszenty bíborost Kaliforniában megelőzte a híre. Addigi amerikai látogatásának a híre, a sajtó és televízió beszámolója newyorki, washingtoni, a keleti parton tett látogatásairól. S az itteni magyarok tudták az amerikai földön lezajlott csiksomlyói búcsú eseményeit és megjegyezték, amit Washingtonban 14 szenátor mondott a magyar bíboros érdemeiről.

Mindennek híre tehát előtte járt a bíborosnak, amikor 1974 június 5-én d. u. 1 óra 04 perckor megérkezett a sanfranciscói repülőtérré. Az United Airlines széles, hosszú üvegfolysója vezet a 25-ös «váróteremhez» és ez a tágas, üvegablakos, sokszögletű terem zsongott, mint a méhkas, mert csaknem félezer magyar vonult ki a bíboros fogadására. Már amikor az öböl tájékára érkeztünk, az utakon mindenfelé látni lehetett Mindszenty falragaszokkal ékesített autókat, piros-fehér-zöld papírzászlókat a fehér sávon ezzel a szóval, «Hungary». Itt a fogadási csarnokban pedig lengtek a régi zászlók, koronás címerrel és Szent István képével, az oszlopokon pedig falragaszok, a bíboros képével s e felirattal: God bless Mindszenty. Cserkészfiúk és cserkészlányok vonultak fel uniformisban, magyarruhás kis csöppségek izgatottan gyakorolták az üdvözlést: «Isten áldja főpásztorunkat.» Percről-percre érezni lehetett az izgalom fokozódását, amint közelgett a gép megérkezésének időpontja. A lelkes magyarok közé sok kíváncsi amerikai és egyéb utas vegyült, mert futótűzként terjedt el a hír az üvegfolysókon, hogy C a r d i n a l

M i n d s z e n t y érkezik. A várakozók között ott állt szerényen a fehérhajú, kékszemű, magas sanfranciscói érsek, Joseph T. McGucken.

Amint kilépett a gépből kivezető folyosó ajtaján, a bíborosnak kissé fáradt volt az arca, de nem volt fáradt a szeme. S ez a szem mind élénkebb lett, ahogy hallgatta a magyar köszöntőket. Amikor aztán az érsekkel s Jaszovszky József sanfranciscói magyar lelkeséssel megindult a széles üvegfolysón, valószínűságot áradatként hömpölygött mellette és mögötte a várakozók, tömege, előtte pedig hátráltak a televíziós társaságok fényképészei és a sok szenvedélyes magánfotográfus. Egy külön teremben rendelkezésére állt a TV gárdájának. Cyril Magnin, San Francisco protokollfőnöke itt üdvözölte a főpolgármester, Alioto nevében, McGucken érsek pedig e szavakkal fordult hozzá: «Kérjük, szeresse meg városunkat úgy, amilyen szeretettel ez a város várta.» S mikor a bíboros újra kilépett a nagy folyosóra, egy magyar hang kérlelte a tömegből: «Áldjon meg bennünket, főpásztorunk!»

A második napon, csütörtökön már reggel kilenckor munkában van a bíboros. Csaknem azon a ponton, ahol San Francisco első temploma épült századokkal előbb, a Szent Ferencről elnevezett, de csak Dolores-ként emlegetett misszióház közelében, a Church Street egyik katolikus kultúrházában sajtókonferenciát tart. Tele a terem újságírókkal és az elmaradhatatlan TV kamerákkal. Záporoznak rá a kérdések.

A félóra elrepül s a bíboros kocsisora

a City Hall elé kanyarodik. A külföldön lévő főpolgármester helyett Nelder polgármester köszönti és átadja a város kulcsát. És San Franciscónak ez az első civise szinte fiúi szeretettel és rajongással néz a széles fotójben előtte ülő bíborosra s meleg szavakkal, mély meggyőződéssel ezeket mondja: «Mi végtelenül tiszteljük eminenciádat, mindegyiket az elvekért, amelyeket képvisel, s aztán a következetességért, amelylyel elveiért mindenkor kiállt.» S aztán megmutatja a bíborosnak a városháza nagy csarnokát, ahol az 1956-os magyar szabadságharc leverése után San Francisco népe fogadta az idemenekült magyarokat. Valaki tudni véli, hogy az 1906-os sanfranciscói földrengés után, az új építésre megindult gyűjtés során ennek a városnak Budapest gyűjtötte a legtöbbet.

A kocsikaraván elhagyja a városházát. Mindszenty bíborosnak — kedves figyelmesség — a Mercedes itteni képvisellete Mercedes 600-ast bocsát rendelkezésére, egész ittartózkodása alatt, s mindvégig a vállalat egy magyarul is beszélő menedzsere vezeti a kocsit. Elöl a diszkrét rendőrkocsi halad, ez mindenütt előttünk jár, hogy előresegítsen, ha forgalmi akadály lenne, vagy bármiféle «emergency» esete állna elő. A cél ezúttal: egy nyolcvan kildméternyire lévő aggház meglátogatása a Sacre Coeur nővérek intézetében. Mert két nyolcvankörüli idős magyar apáca él ott, az egyik Kecskemétről kerüt ide, a másik Győrből. Egy nagyobb teremben várják az aggok, a többiek is. Le-
(Folytatás a 13. oldalon)

ságtoknak komolysága. Amit ti apátoktól, anyátoktól kaptatok, azt, ha anyagi örökséget nem is tudnátok adni, de amit nyelvben és nevelésben, azt meg kell adnotok gyermekeitek számára is. Ha szent Istvánt ünnepeltek, az ilyen gyermek nem lesz szt. István gyermeke többé, nem lesz szt. Imre hercegnek lábnyomán és nem árpádházi szt. Erzsébet nyelvét beszélő...

Ezek voltak, amiket szükségesnek találtam megjegyezni körötökben. Szereteből, nem vádolásból. A lelketek megmozdításának vágyából. Annyi szép vonás van bennetek, hát ez a hiány se éktelenkedjék lelketekben.

Ürülök, hogy gyermekeiteket

ilyen szép számmal hoztátok el a bér-málásra. Itt is elmondhatjuk, hogy megújul a szt. Lélek által a föld színe. A családnak, a helységeknek a színe is újuljon meg a szt. Lélek Istennek a kegyelmével és hét ajándékával. Vigyázatok reá, mint a szemetek világára. Újítsátok föl a magatok bér-málási fo-

gadalmát és valóban, itt Stuttgartban is a szt. Lélek vezetése által újuljon meg a föld színe.»

Az ünnepélyes pillanatok

főpapi misével értek véget. Az egyházi és világi személyiségeknek még lehetősége volt személyesen is beszélni a Bíborossal. Anton Herre segédpüspök, káptalani helynök meleg szavakkal köszöntötte Mindszenty József érdemeit. Üdvözlő beszédében kiemelte, hogy az egyházmegye vendége szenvedése a börtönben és a számkivetésben nem eredménytelen: példát mutatott a megalkuvás nélküli, eszméért kitartani és harcolni tudó élet tökéletes megéléséről.

Családi összejövetel

formájában még volt 30-án délután egy rövid találkozó a stuttgarti Liederhalleben. Mindszenty bíboros óhaja volt, hogy a lehető legtöbb emberrel beszélhessen. Ilyen értelemben rövid köszöntök voltak csupán: P. Szőke János a hívek és papok nevében szólott.

A kastli diákok énekszámokkal, virágcsokorral és Motl Krisztina szavaival üdvözölték a bér-málkozók nevében a Bíborost. A szülők és bér-málkozók nevében Dr. Máthé Ernő mondott köszönetet. Liszt Ferenc zenéjével pedig zongoraszámok adtak méltó keretet a találkozóknak.

Minden egészséges magyar

kezdeménnyezést támogatását kérte Mindszenty bíboros a hívektől, mert lelkipásztorukkal karöltve csak ilyen értelemben tudnak eredményeket elérni. Egy egész órán át tartott a hívekkel való külön beszélgetés. Ott álltam a Bíboros mellett, senkinek nem volt az az érzése, hogy a Főpásztor nem hallgatja meg. Magyarországi emlékek felidézése, ismert személyekről szóló beszélgetés, kérdés és válasz elvitathatatlannal bizonyította, hogy egy napot a Bíboros híveivel akart eltölteni, szeretetből jövő, útmutató és atyai szavaival pedig a göröngyös út minden napján itt van velünk.

P. SZŐKE JÁNOS

Események és közlemények

A PÁZMÁNEUM 350 ÉVES JUBILEUMA

Meghitt, bensőséges keretek között ünnepelték meg pünkösd keddjén, június 4-én, a Pázmáneum Bécsben, valamint a környező egyházmegyékben működő volt növendékei Alma Materük 350 éves jubileumát. 1624 pünkösdjére érkeztek Pázmány Péter bécsi szemináriumába az első növendékek Magyarországról.

Dr. Franz König bécsi bíboros érsek vezetésével 16 volt pazmanita együtt mondott szentmisét mindazokért, akik a három és fél évszázad folyamán ebből az intézetből nyerték el a papszentelést. A latin nyelvű szertartáson újra felhangzottak a Gregorián choralis dalalai. Homiliát Dr. Mihalik Imre biblikus professzor mondott. A Te Deum után felzengett a magyar himnusz, majd a Boldogasszony Anyánk.

A szakrális részt követően szerény ünnepély keretében Mgr. Dr. Ádám György köszöntötte König bíborost, majd Dr. Gianone Egon, a Pázmáneum rektora emelte ki referátumában a 350 év legjelentősebb eseményeit. Közel 4500 növendék került ki ebből az intézetből az évszázadok során, előbb az esztergomi érseki egyházmegyébe, majd 1814 óta Magyarország különböző egyházmegyéibe. Az osztrák-magyar monarchia összeomlását, majd a második világháborút, valamint az azt megelőző és követő eseményeket szem előtt tartva a hála szava volt az, amely Isten gondviselő kezén keresztül mindazoknak szólt, akik a magyar katolikus egyháznak ezt a kulturális szempontból annyira jelentős intézményét fennmaradásában segítették.

König bíboros zárószavaiban megemlékezett az Intézet nagy protektoráról, Mindszenty József bíborosról, akit északamerikai útja akadályozott abban, hogy ezen a szerény megemlékezésen részt vegyen. Majd az alapító bíboros, Pázmány Péter alakját állította Bécs bíboros főpáosztora a jelenlévők elé: a 'doctor nobelissimus'-ét, az ő génusza nemcsak intézetének volt növendékeit inspirálja, hanem minden magyar, sőt minden keresztény lelkipásztor mintaképe nagy ideálok megvalósításában.

A bensőséges keretek között tartott szerény akadémia Pázmány himnuszának, az 'O gloriosa' eléneklésével zárult. (G.)

MÜNCHENBEN

1974 július 3-án este 6 órakor a dómban Mindszenty József és Döpfner bíborosok közös szentmisét tartottak, melynek keretében Mindszenty bíboros a meggyalázott emberi méltóság védelméről mondott szentbeszédet, majd 47 gyermeket és felnőttet bérmált meg. Szent-

mise után a központi Kolping-ház dísztermében 700 résztvevő jelenlétében bensőséges ünnepséget tartottak. A cserkészek műsora után Pogány Ede az egyházközségi tanács elnöke méltatta a bíboros úr látogatásának jelentőségét, majd dr. Eperjes Ernő lelkész megköszönte Mindszenty bíboros úrnak fáradozását, Döpfner bíboros urnak pedig nagylelkű támogatását. Utána a két bíboros üdvözölte a megjelenteket. A himnusz eléneklése után a megjelentek rendelkezésére állt a büffé, melyet asszonyaink és leányaink nagy fáradsággal bőséges választékban készítettek elő. (E. E.)

A SVÁJCI MAGYAROK ÉVI BÚCSÚJA

«... mennyei szép rózsza» hangzik fel újra egy maroknyi magyar ajkán az alpnachdorfi állomáson. Nemcsak anyák és gyerekek, de meglelt férfiak is csatlakoznak, még hetven éven felüliek is. Az élen járó tiatalok lassítanak, hogy János bácsi is lépést tarthasson velük. A repülőtéren át, majd a patak mellett állandóan új dallamok csendültek. Ki a megmondhatója, melyik ősi dallamfoslány kinek milyen sebet mosogat szívében. A «boldog mennyországna drága gyöngyvirága» az Édesanya, aki kegyes királyné is, az egek ékessége, pátrónánk... egy-egy szóvirág? Nem, nem szentimentális, múló érzelmeket közvetítő szavak, hanem erőt adók. Olyan erőt, amit más nem adhat. Olyan változást idéznek elő bennünk, amire semmiféle más földi erő nem képesít: ezek a búcsúok fent a siebeneichi kápolnában gyönni akarnak, új élelet kezdeni. Új lendülettel, mint ahogy most indulnak fel a pataktól, a meredek domboldalon áttérve a rózsafűzérre. Minden tizedért más férfi és nő előimádkozó jelentkezik. Krisztus életén elmélkedve, Ő is jön velünk. Azért a pihenési szünetekben sincs felesleges szó. Hisz mindenki tudja, hogy az Úr az, aki feltámadt és elküldte Szentlelkét, akihez az Udvözlégyek és Miatyánkok vezetnek, akiben a bús magyar szív a pócsi Máriakép előtt a szentmise és prédikáció alatt fellegezik; kifújja magából, ami korhaszt.

Vidám szívvel indulunk le vissza ebédhez a Pfisterbe. Ragyogó, mosolygós arcok mindenütt. Pedig holnap újra fel kell venni a hétköznapi sokszor nem hétköznapi keresztjét. De most újra vállaltuk, s nem kényszerből, önként, szeretetből. Olyan jó így, oly könnyű a teher és oly édes a keserűség. Ezért lesz vidám az asztali áldásunk, mikor Krisztus Urunk is velünk éneklő, — mint hajdan a kánai menyegzőn — a pattogós nótákat, a szerelmes Szűz Anya Fia nem szégyelli a szerelmes dalokat, hanem megszenteli, és akarja, hogy mi sem földiesen, pajzánul fogjuk fel azokat,

hanem a mennyei Atya akarata szerint, egymást őszintén, felelősségteljesen, figyelmesen, elkötelezetten szeretve.

És remélem, hogy jövőre még többen akarnak velünk örülni. Akiknek szívügyük a Siebeneichi Búcsú, azok már most közlik másokkal élményeiket, hát ha az ő szívük is lánggra lobban. Már most kérjük, hogy közöljék ötleteiket a következő évi zárandoklat felelős szervezőjével: P. Rába Lukács OSP, CH-1004 Lausanne, Av. des Bergieres 59. sz. Tel. 021 - 36 99 70. (Cs. F.)

HŐSÖK VASÁRNAPJA BREGENSBEN

A bregenzi magyar róm. kat. egyházközség idén is május utolsó vasárnapján, május 26-án tartotta meg fényes keretek között a Hősök Vasárnapját. Az ünnepély csúcspontja a magyar kápolnában tartott ünnepi szentmise volt. A már hagyományossá vált bregenzi Hősök Vasárnapjára a bregenzi s a vorarlbergi magyarság zsúfolásig megtöltötte a kápolnát, de vendégek igen szép számmal érkeztek Ausztria többi részéről, valamint a szomszédos Bodeni-tó vidékéről, Münchenből, Regensburgból, Svájcban, Liechtensteinből, Franciaországból. A Sacré Coeur képviselőiben 6 magyar nővér jelent meg az ünnepi misén. Évek óta ezen ünnepélyt, a Hősök Vasárnapját a Budapest-Hüvösvölgyi és nagyváradi volt hadapródiskolások, de a volt Ludovikások is találkozási használatuk föl: a szentmisén testületileg vesznek részt. A szentmisét Mons. Anisich Jenő tartotta s a mindkét világháború hősi halottaiért mutatta be. Evangélium után a szentbeszéd keretében emlékezett meg a hősokról, méltatva minden idők hőseinek érdemeit s jelentőségét, áldozatát. A szentmisét még ünnepélyesebbé tette a hívek szívből jövő éneke, melyet Molnár István kántortanító vezényelt. A mise népenekeit özv. Gödry Jánosné kísérte orgonán. A kápolnai ünnepélyt a nemzeti himnusz dallama fejezte be. Szentmise után a résztvevők a «Weberbeck» szálloda nagy éttermében jöttek össze közös ebédre, baráti- s a Ludovikások osztálytársi találkozóra. Ebéd alatt rövid asztalköszöntő keretében ismét Mons. Anisich Jenő üdvözölte a megjelenteket először magyarul, azután a magyarul nem beszélő vendégeket németül és franciául, kérve a megjelenteket: legyünk mindannyian a szeretet, a megértés és a megbocsájtás élő hősei. (A. J.)

ÚJ MAGYAR EGYHÁZTORTÉNELEM

Az elmúlt évben rendezte sajtó alá és adta ki Münchenben Prof. Dr. Adriányi Gábor Hermann Egyed hátrahagyott magyar egyháztörténelmi kéziratát.

A többszázoldalas kiváló munkát 32.—DM ellenében lehet megrendelni:

Verlag Molnár, D-8 München 90.

Oertlinweg 4.

Nemsokára megnyitja kapuit a Petőfi Sándor cserkész tábor

Az idei európai magyar cserkész táborát Petőfiről nevezték el. Az altáborok a költő egy-egy híres hősét idézik. A kicsik «Kukorica Jancsi» zászlaja alatt gyülekeznek, az öregek (műszakiak, orvosok, autóvezetők stb.), kis öniróniával, «Pató Pál ur»-at választották vezéreknek. — Pedig nem «Pató Pál módján» folyik itt a munka, de nem ám! Tíz országból 350 magyar gyerek gyűlik össze augusztus első napjaiban, akiknek sátor kell, ennivaló kell, szórakozás kell... ami a cserkész tiszteknek rengeteg, lelkes munkájába kerül. De mikor a derűs, fiatal arcokat meglátják, azonnal elfelejtik a sokhónapos fáradtságot.

— Hol lesz a tábor? — teszem fel a kérdést a müncheni cserkészközpontban, ahol szegény Gyurkabának a feje búbja is alig látszik ki a megválaszolásra váró levelek alpoknyi halmazából.

— Két év pottensteini táborozás után most ismét Burg Kastlban leszünk. Már áprilisban kint jártunk, hogy a környékbeli gazdákkal együtt szemrevételezzük a terepet. Gyönyörű, lankás domb, ahonnan a magyar gimnázium

tornyos épülettömbjére látni. — A tábor főszállásmestere és az élelmezés vezetője Mgr. v. Vargha Gábor már hónapok óta dolgozik azon, hogy minden zökkenésmentesen menjen. Péterbá a rajzok, tervek mestere, Lacibá pedig a műszaki létesítményekkel foglalkozik...

— És a program? —

— Két fiatal, Laci és Petrus keresztül-kasul barangolták a környéket, hogy a kirándulások, portyák útvonalát kijelöljék, a játékoknak, sportversenyeknek alkalmas helyet biztosítsanak. Ugri Mihálybá, a tábor énekvezetője is szétküldte már a dalok jegyzékét, a tudnivalókat. Nagyban készülődnek a turulások, a táncosok...

— Hol kapnak helyet a legkisebbek, a tíz éven aluliak? —

— A bärnhofi vadászházban Fábian Karcsibá, továbbá Etelke, Márta, Ildikó, Mária nénik vezetésével. —

— És a konyha? —

— Már készen van tíz napra a változatos menü. A főszakács most is a

tavaly nagy népszerűsége szert tett malmói vendéglős-cserkész tiszti, Kátay Zolibá lesz, aki nemcsak kitűnő főszűjéről, hanem jó modoráról is nevezetes. Egy-két mondását már mint szállóigét emlegetik: «Mit csináltál megint te bódogtalan?» —

— Dehát nemcsak szórakozás egy ilyen tábor, hanem tanulási, fejlődési lehetőség is, a nyugatra szakadt magyar gyermekek számára a nemzeti érzés és öntudat, a nemzeti kultúra fenntartója.

Gyurkabá talán erről beszél a legszívesebben, hiszen ez a Cél, amit állandóan szem előtt tart.

Szabó Ödön kerületi helyettes parancsnok vezeti a 50 személyes őrvezetőképző-, Padányi Erzsébet bécsi csapatparancsnok pedig a 30 személyes kiscserkészvezetői táborát. A fiútáborok feje Nickl Károly, a lánytáboroké pedig Kelemen Zoltánné. Csoportosan, kiváló előadók vezetésével folyik majd a tanulás: magyar történelem, földrajz, irodalom, általános cserkészismeretek, amikből a magasabb rangra törekedőknek a tábor végén vizsgázniuk kell. Azok közül, akik jól dolgoznak, minden évben egypár velünk jön az amerikai nagytáborba is. Két hét táborozás, két hét körutazás az «új világban»...

— De, úgy tudom, ide is érkeznek amerikaiak? —

— Igen. Nagyon hasznos és szép együttműködés alakult ki a két világrész magyar cserkészcsapatai között. Az Egyesült Államokból 12 tagú, Kanadából 2, Ausztráliából 2 tagú küldöttség érkezik, akiket — még a Petőfi tábor megkezdése előtt — körülvizsgálunk egész Európán. A tábor befejezése után, augusztusban viszont az amerikaiak látnak vendégül bennünket.

Bizony, nem sok idő van már hátra. Hamarosan kinyílnak a bärnhofi vadászház beporosodott ablakai, hamarosan megjelennek a most még kopasz domboldalon is a narancssárga, zöld, kék sátorok s felállítják az immár hagyományos székelykaput... Vidám énekszótól, lelkes csatakiáltásoktól visszhangzik majd Burg Kastl vidéke, s Nyugateurópa közepén, a magyar himnusz hangjai mellett kúszik fel ár-bócára reggelenként, öremet és reményt sugározva, a háromszínű zászló.

SAÁRY ÉVA

MÁRIACELLI ZARÁNDOKLAT

1974 szept. 14-15-én, szombat-vasárnap

A zarándoklat vezetője dr. László István püspök, magyar apostoli vizitátor. Szállásról a csoportok idejében gondoskodjanak.

KEZDET BEN TEREMTÉ ISTEN AZ EGET ÉS FÖLDET ...

Kezdetben teremté Isten az eget és földet, de végre sok évmillió elteltével, az Ember elég okos volt és szólt: «Ki beszél itt Istenről? magam intézem sorsom.»

Az első napon úgy döntött, hogy boldogan, szabadon szépen és jól akar élni. Nem mint Isten képmása — hanem mint Ember ...

A második napon az ipari szennyvíz kiölte a halakat és kémiai gyárak lehelletétől élettelenül hullottak földre a madarak ...

A harmadik napon elfonnyadt a fű a mezőkön, mert az Ember maga vette kezébe az időjárás változását és egy kis hiba a matematikai képletben felforgatta az esőjárás rendjét ...

A negyedik napon három a négy milliárd emberből elpusztult egy maga kitenyésztette fertőző betegségben, a megmaradtok éhenhaltak ...

Az ötödik napon a pár még élő vészjelet adott, mert kétségesnek érezte sorsát ...

Tűz övezte a földet, a hegyek égtek, a tengerek gőzfelhőkkel váltak ... a kiégett betonvázak feketén sötélettek és füstölögték ...

A hatodik napon kialudt a fény, a napot, a holdat és a csillagokat elfedte a mindent beborító hamu pora ...

A hetedik napon a béke uralkodott ... végre. A föld kihalt és üres volt és sötétség töltötte ki a völgytorkokat és hasadékokat.

Délnémetországi Rádió
Ford. András János

BETŰSOROS KIMUTATÁS

a Burg Kastl-i Magyar Gimnázium «Baukonto»-ja (Nr. 25 37 24) javára
1973 június 10-től 1974 június 10-ig befolyt pénzádományokról

VÉDNOKOK:

	DM
Erős János, South Gate, USA	1394.—
Daám Péter, Leverkusen	4964.—
Kállay Tibor vitéz, Netra	1250.—
Király Ferenc dr., Hayingen	1000.—
Taubinger István dr., Rio de Janeiro, Brazília	1500.—
Weress Miklós dr., Porz-Ensen	1000.—

ALAPÍTÓ TAGOK:

Czébely Marian, Kempen/Nrh.	300.—
Czódor István, Hamburg	500.—
David Julio dr., Caracas, Ven.	400.—
Győry Iván dr., Herborn/Dill.	400.—
Gutay László dr., W.Lafayette, USA	300.—
Horváth Francis dr., East-Lansing, USA	348.—
Melczer Aladár, Kastl	500.—
P. Móroczi István, Mannheim	500.—
Radics János dr., Kastl	500.—
Siegler Egon, Gümligen, Svájc	500.—
Soós Tihamér és Anni, Klagenfurt, Ausztria	302.—
P. Szőke János és Bárány I., Stuttgart	450.—
Várad Stefan, Geretsried	500.—
Linder Karl, Moorenweis	300.—
Mildschütz Kálmán, München	390.—
Sáropataky József emlékére, Frankfurt/M.	300.—
Szirmai Család, Stuttgart	691.—
Lipécz József, Neuburg/D.	500.—

AZ ISKOLA PÁRTOLÓ TAGJAI
ÉS EGYÉB TÁMOGATÓI

Angyal Árpád, Baarlo, Hollandia	16.15
Asztalos János, Ganghofen	130.—
Bolváry-Zahn Franz, München	5.—
Baráth Borbála, Waiblingen	60.—
Balogh Elemér, München	30.—
Bodrik Lajos, Gütersloh	100.—
Csavkovszky Emil, Leutershausen	200.—
Csutórák Kamilla és László, W. Orange, USA	30.60
Chernolatecz Iván, Stuttgart	200.—
Czanik Géza dr., München	30.—
Csontos Attila, Bochum	15.—
Csáky Alexander gr. München	100.—
Csepinszky Ottó, Stuttgart	120.—
Darnóy Paul, München	250.—
Dudás Sándor, Stuttgart	120.—
Dobos Vilmos és Erzsébet, Ann Arbor, USA	63.15
Faragó Ferenc, Karlsruhe	75.—
Fekete Sándorné, Kastl	30.—
Füzesi György, Böblingen	50.—
Fülöp Gergely, Lyon, Fr.	68.45
Gimesi N., München	200.—
Greiner József, Zürich, Svájc	50.—
Gebey László és Neje, Bethlehem, USA	50.40

Galacz Lajos, Stuttgart	120.—
Horváth Antal, Rodenbach	100.—
Hezsely Frank, Calgary, Kanada	10.—
Halasi Kálmán, Denver, USA	138.—
Hennyey Gusztáv, München	50.—
Horváth Lászlóné, Schwäbisch- Gmünd	120.—
Haraszi Sándor dr., Jonesboro, USA	242.70
Huba Ferenc, München	61.25
Istvánffy Lajos, Wien, Ausztria	30.—
Józsa Ferenc, Bissingen	70.—
Ivánffy László, Rütten	25.—
Kasztner Lajos, New York, USA	50.—
Kovács dr. és Szűts Mária, (Nagy Gy. lelkészen keresztül)	63.72
Kronheim Lajos, Villiers-sur-Marne, Fr. o	105.—
Kopits Imre dr., Baltimore, USA	72.60
Kiss Nóra, Heidelberg	50.—
Lehmann Pál dr., Böblingen	100.—
Lévay Hilda, Ramstein- Miesenbach	50.—
Lakatos János, Duisburg- Hamborn	100.—
Lakatos Bertalan, Stuttgart	120.—
Lippay Georg dr., Frankfurt/M.	60.—
Mócsay Tamás, Monrovia, USA	48.70
Muth Ilona és Emőke, Eislingen	100.—
Muri Bertalan, Bochum	100.—
Milnes Teréz és Oláh Ferenc, London, Anglia	57.50
Miskolci Gyula, Yarraville, Ausztrália	78.—
Maráz Mihály, Marburg	150.—
Mindszenty József, kardinális, Wien, Ausztria	130.60
N. N., Bühlertal	200.—
Papp Zoltán dr., Utrecht, H.	123.18
Paly Balázs, New York, USA	23.—
Pleskó László, Johannesburg, Dél-Afrika	80.—
Pavlovitsch Milosch dr., Bonn/Beuel	120.—
Polgáry Sándor, Angered, Sv. o.	100.—
Roth István, Montreal, Kanada	50.—
Ruszkay Ilona emlékére, Freiburg	220.—
Rész Albert dr., Stuttgart	100.—
Ruskiewicz Katarina, Duisburg	100.—
Radványi Antal, Maisons-Alford, Franciaország	100.—
Stefanovics Mária, München	10.—
Sennyey Tamás, Mannheim	180.—
Stingl Alice, Bad Tölz	50.—
Sahin István, Stuttgart	60.—
Somogyi László dr., New York	40.27
Somorjai Béla vitéz, St.Gallen	100.—
Seitz Jenő dr., Baldwin, USA	242.—
Sechler-Székely Tibor dr., Baden, Svájc	208.12
Szép Gáspár dr., Cuyahoga Falls, USA	120.—
Szunomár Lajos, Enschede, H.	100.—
P. Szőke János, Stuttgart	120.—
Szegedy Antal és Vilma, Park Ridge, USA	69.—
Szalay András, Nürnberg	150.—

Taby Árpád emlékére, Dillingen	60.—
Turjányi György, Oakland, USA	7.50
Tribolt Anna, Cleveland, USA	96.80
Töpper Karl, Brügge, Belgium	147.—
Újlaky György, Baden-Baden	100.—
Vidák Józsefné, Svájc	76.50
Vidikán Theodor, München	200.—
Virágh Zoltán dr., Hot Springs, USA	242.70
Vajai Kálmán, Gelsenkirchen- Buer	100.—
Váczi Gyula, St.Gallen, Svájc	100.—
Wahr Rudolf, Esslingen	200.—
Winterhofen Katalin, Effingen, Svájc	81.25
Zichy Franz gr. Evanston, USA	66.40
Zsurkai János, Steinberg	250.—

EGYESULETEK:

Amerikai Magyar Szövetség Aurora Osztálya, Aurora, USA (Jarvik E. keresztül)	475.75
Baseli Magyar Egyesület, Basel, Svájc (Kovács A. k.)	412.54
Bischöpliches Ordinariat, Eichstätt	33242.—
Esseni Magyar Egyesület, Essen	150.—
Giessen-i Magyarok, Giessen, (Dr. J. L.-en keresztül)	200.—
Haus der Begegnung, München	250.—
Liège-i Magyar Egység, Liège, Belgium, (Dr. Dobai Sándoron keresztül)	126.80
Lorántffy Zsuzsanna Society, Passaic, USA, (Horváth Ilonán keresztül)	68.85
Landkreis Amberg-Sulzbach, A.	800.—
M.H.B.K. Hung. Veterans, San Francisco, USA, (Fabó Lászlón keresztül)	255.65
Männergesangverein Kastl, (Senft Hans-on keresztül)	100.—
Michelfelder Pfarrerei, M.	47.—
M.H.B.K. Chicago, Chicago, USA Körtvélyessy L.-ón keresztül)	528.50
M.H.B.K. New-England-i Csoport, Wesport, USA, (Szondi Istvánon keresztül)	138.—
Cardinal Mindszenty Társaság, Washington, USA, (Dr. Horváth Mihályon ker.)	254.30
Nürnbergi Magyar Kultúr- egyesület, Nürnberg, (Rozmán Lajoson keresztül)	100.—
Rákóczi Association, Toronto, K. (Topolay Imre dr.-on ker.)	609.—
Svájci Keresztény Magyar Munkásszövetség, Zürich, Sv. (Sechler-Székely dr.-on ker.)	1040.63
Szabad Európa Rádió Magyar Munkatársai, München	4500.—
Ungarn in Hamburg, (Czindel Lajoson keresztül)	1500.—
Ung. Kirchengemeinde, Kufstein, Ausztria (Németh Ernőn ker.)	50.—
Vaud-i Magyar Egyesület, Lausanne, Svájc, (Kobzos Gáboron keresztül)	253.37
Winnipeg-i Magyar Irodalmi Kör Winnipeg, Kanada, (Komor Idán keresztül)	243.60

IGAZGATÓSÁG

Gondolatok a futball-láz után

Amikor e sorok íródtak, még nem volt vége a futball-világajnokság küzdelmeinek Németországban. Sőt, most van még csak a féldő; a nyolc kiesett csapat már szedte a sátorfáját, hogy visszarepüljön hazájába, a többi nyolc pedig szorgalmasan készülődik, tréningezik, a vezetők agytrösztje pedig új taktikai sakkhúzásokon törli a fejét. — A hírközlő szervek naponta százakat interjúvolnak meg, mindig újra és újra feltéve ugyanazt a kérdést: melyik csapat lesz a világbajnok? S a megkérdezettek ilyenkor elkomorodva, fontoskodva állapítják meg, hogy milyen rendkívül nehéz erre választ adni. Mintha nem is néhány napig tartó dicsőség, hanem népek, országok, a világ sorsa forogna kockán.

Az érdeklődés középpontjában a játékosok állnak, — legalább is ez úgy látszik. Mert valójában nem is annyira a játékosok, mint inkább a nép, «a fölséges istenadta nép» áll az egész háttérben és az érdekek előterében. A játékosok és vezetők ugyanis a nép, a szurkolók tábora kegyeinek függvénye. Ha nincs nézőközönség, nincs pénz, nincs játék, és fölöslegessé válnak a játékosok, vezetők, stb. A játék a népért van, a szurkolókért, mert ezek adják a pénzt s ezek kiáltnak üvöltve lelkesítést a végső erőbedobásra az arénában.

Minket most itt nem is az érdekel, hogy ki lesz a világbajnok, mert bajnokok jönnek és bajnokok mennek, — az élet törvénye szerint, — megmarad viszont a nép, a stadionok népe, az izguló, lelkesedő, az örvendező, vagy csendes letargiába visszahulló szurkolók tömege.

Nyelvünk szurkolónak nevezi ezt az emberfaját, az angol, de vele együtt a német is viszont «fan»-t emleget s nem minden

ok nélkül. Fan a fanatikus lerövidítése. A lelkesedés és egyáltalán a lelkesedésre való képesség, tulajdonképpen egy szép és nemes tulajdonság s a belőle kicsattanó tapsorkán biztat, erősít és mindig újabb erőbedobásra serkent. A fanatizmus azonban már valahogy több a jóból, vadhajtsa a lelkesedésnek, mert már nem lelkesedik, hanem pokollá változtatja a stadion levegőjét annak veszélyével, hogy bármely pillanatban kitörhet a szenvedélyek mindent megemésztő tüze.

Minden mérkőzésnél nagy szerepe van annak a bizonyos kis szerencsének, amely nem egyszer döntő tényező egy-egy mérkőzés sorsának eldöntésében. Ha ez a morzsányi szerencse az ellenfél oldalán áll, a fanatikus ember azonnal csalásról és részrehajlásról beszél. Képtelen arra, hogy örülni tudjon a másik győzelmének, — vagy esetleg szerencséjének. Ezt a szót: vereség, már rég törölte szótárából, nála csak két lehetőség van: győzelem, vagy katasztrófa. Ő csak győzelmet akar látni, természetesen az ő csapatának győzelmét s minden más előtt behunyja a szemét. És éppen itt van a hiba! Csak aki nyitott szemmel jár, látja az összefüggéseket, tud mérlegelni és ítéletet alkotni s elfogadni az igazságot.

A rajongás egy csapat iránt kétségkívül érték, — a fanatikus rajongása azonban már olyan érték, amely mellett minden más elhalványul, pártatlanság például vagy türelem, békeszeretet meg higgadság. Megőrizni a józan értelmet annyit is jelent, hogy az ember megtartja az áttekintését az események fölött és kész elismerni a másik fél tudását és teljesítményeit is. Ez azonban, ahogy ezt a mindennapi élet bizo-

nyítja, — az egyén és nem a tömeg feladata. A fanatizmusnak, mint a rajongás el-fajulásának veszélye együtt nő azok számával, akik egy bizonyos cél érdekében együtt vannak, mert a tömeg az erő és legyőzhetetlenség csalóka látszatát ébreszti. Azok a szurkolók, akik együtt élnek, együtt küzdenek csapatukkal, kétségkívül nagy erkölcsi és fizikai erőforrást, támaszt jelentenek számára. De ez az ellenkező végletbe csaphat át, ha a fékezetlen szenvedély hatása alatt a józan ész és minden korlátot letiporva veszélybe hozzák a játék lefolyását, melynek vége azután könnyen a játék megszakítása és pályatiltalom lehet.

A gyakorlati életben nagyon nehéz szoros határt húzni igaz rajongás, lelkesedés és fanatizmus között. Még vallásos viszonylatban is. Az egyháztörténelem számtalan példát tud erre felmutatni. Az Úr Krisztus mindig is nagyon tartózkodó volt, mondhatnánk bizalmatlan, ha a néptömeg körülrajongta őt, hogy gyors elhatározással királlyá kiáltta ki. Ő azonban tanítványokat akart, igaz követőket és nem fanatikus rajongókat. Talán, hogy még időben lehűtse és elriassza őket, mutatott rá, nem is egyszer, azokra a nehéz órákra, meg kereszt-hordozásra, melyet követése magával hoz és megkövetel. A tartós hűség nem szalma-lángú lelkesedés!

Krisztus tanítványainak e tekintetben is tanulniok kell Mesterüktől. Hirdessék az evangéliumot, de nem a rajongó lelkesedés, hanem a meggyőződés erejével. Érvelés és figyelmeztetés többet ér, mint retorikai tűzijáték. Aki emberekkel foglalkozik, annak bírnia kell mind a nyugodt józanság erényét, mind pedig a képességet, hogy igaz lelkesedéssel tudjon dolgozni az igazság ügyéért és másokat is lelkesítsen érte.

MEGYESI ANDRÁS

MINDSZENTY NYOMÁBAN...

(A 9. oldal folytatása)

írhatatlan az a fény, ami kiül az arcokra, mikor várják a bíborost, az értelem, mely megcsillan a szemekben, mikor az aggastyán főpap bátran mondja nekik, készüljenek fel, vele együtt, hogy egyszer megérkezik a nagy hívás, s ha eljön az óra, bátrak legyenek és derűsek. Van, akit tolokocsiban hoznak a terembe s ennek a látogatásnak tán egyik legszebb pillanata, mikor áldás után a 82 éves bíboros lehajol, hogy felsegítse az előtte térdeplő öregasszonyt.

Woidside a helység neve, ahol másfélévtizedes magyar bencés szerzetesek monostort és iskolát építettek. Portola Valley hús völgyéből napsütött dombra érkezik a bíboros és a Szent István nevét viselő modern kis kolostorépület előcsarnokában már felsorakozva, mint orgonasípok, állnak Pannonhalma idekerült feketereverendás fiai. Dr. Hoffer Lipót perjel mondja az üdvözlő beszédet. Megfontolt, jól átgondolt s egyre jobban átmelegedő szavak áradnak a bíboros felé: «Szívünk melegével és rendünk örökségéért belénk gyökere-

zett mélységes tisztelettel köszöntjük azt az embert, akinek útja nyílegyenes volt elejétől végig, akiben nem volt megalkuvás, aki több mint félszázadon keresztül soha nem lett hűtlen önmagához, elveihez, Istenéhez, népéhez, példát adván napjaink nemzedékének, amelynek erkölcsi alapjai annyira megínogtak és amiben annyi a megalkuvás és gyáva meghunyászkodás. Öröm tölti el szívünket, hogy látogatása és szavai nyomán a lelkek megújulnak...»

Mindszenty bíboros válaszol, a válaszköszönet s egyben kérés: a bencés atyák erősítsék a külföldi magyarságban azt a 900 éves örökséget, amit ők Pannonhalmától kaptak.

Ez az örökség — kereszténység és magyarság — ennek gondolata aztán visszatér Mindszenty minden későbbi szavában, szentbeszédében, intésében, itt, a sanfranciscói peninsulán éppúgy, mint előtte és utána mindenütt, ahol megfordult és megfordul. És mindenki látja, hallja, napról napra fokozódó erővel átérzi, hogy Mindszenty ezt tekinteti küldetésének: megmenteni a magyar szót a második generáció ajkán, beleplántálni a magyar gondolkodást és

történelmi tudatot az idekint felserdült vagy itt a távolban születettek agyába s kitephetetlenné tenni a magyar érzést ezekben a szívekben. Nem titkolja, ha e tekintetben csalódás éri, mennyire örül, ha más a helyzet. Azon az estén, amikor megérkezett a Portola Valley eukaliptusz fái alá, ünnepi nagymiséjét mondott, magyar papjai segédletével az iskola óriási tornatermében, ahol csaknem ezer magyar és amerikai gyűlt össze. És prédikációjában megvallotta: «Ma egy hónapja indultam el a ti keresésekre s az amerikai magyarság keresésére. Meglátogattam 33 hívő közösséget. Voltak itt-ott lehangoló tapasztalataim, de voltak olyan helyek, ahol emelkedett a lelkem...»

És a bíboros szent hevületének s bölcs szavainak hatása érezhető. Az egyházközségek munkája új töltést kap s magyarok, akik már el-elmaradoztak a magyar közösségektől, újra visszatérnek. S születnek a tervek, ötletek, hogyan lehetne intenzívebbé tenni a magyar életet. A bíboros jó munkát végez és nagy missziót teljesít.

CSONKA EMIL

Az élet könyvéből

A KERESZTSÉG SZENTSÉGÉBEN RÉSZESULTEK

Ausztriában:

Láng Attila, Láng Attila és Neuberger Elisabeth fia, Bécsben
Bakonyi Julianna, B. Mihály és Paal Julianna leánya, Traiskirchenben
Tóth Róbert, T. Gábor és Déry Ilona fia, Traiskirchenben
Bencze Tamás, B. József és Lengyel Erzsébet fia, Bécsben

Belgiumban:

Bulens Serge Stephan Alexis, Brüsszel
Horváth Csaba Gábor, Brüsszelben
Horváth László István, Brüsszelben

Németországban:

Nógrády Alexander, N. László és Quast Barbara fia, Hamelnban
Hefty Julia Györgyina, H. György és Fekete Julia leánya, Münchenben
Tarcsey Anikó Stefánia, Tarcsey Iván és Heimerl Hanne leánya, Heiligkreuz/Obb-ban
Cikájló Eszter, Dr. Cikájló László és Sztójánovich Amália leánya, 1974 jún. 2-án, Hamburgban
Jeremiás Zita, J. István és Nagy Irén leánya, 1974 jún. 2-án, Hamburgban
Szarvas Gabriella, Sz. Gábor és Kurcz Mária leánya, 1974. június 28-án, Kaiserslauternben
Gulyás Emese Katalin, Dr. Gulyás Ákos és Takács Katalin leánya, 1974 jún. 27. Münchenben
báró Schell-Bauschlott Sándor Lajos Jakab Ferenc, dr. báró Schell-Bauschlott és b. Reichlin-Meldeggi Gabriella fia, 1974 júl. 10-én, Münchenben
Wendler Kristóf, W. Miklós és Gürtler Ruth Renata fia, 1974 június 21-én, Münchenben

EGYHÁZI HÁZASSÁGOT KÖTÖTTÉK

Németországban:

Reményi Gábor és Tuza Christine, Sindelfingenben
Laczó István Tibor és Fetter Judit Krisztina, chacagoi lakosok, München

AZ OROK HAZÁBA TÁVOZTAK

Németországban:

Kollerich Tivadar, 61 éves, 1974 ápr. 13. Kehl-ben
Bolváry-Zahn Ferencné szül. Erdőssy Ibolya, 1974 jún. 7-én, Münchenben
Paulenyák Zsuzsanna, 5 hetes, 1974 június 14-én, Münchenben
Bujanics Tamás, 72 éves, 1974 jún. 18. Münchenben
Dr. Rátkay R. Kálmán, 80 éves, 1974 jún. 28-án, Münchenben

SZENT LÁSZLÓ KIRÁLY

mint legendás hadvezér, a hősök hőse, ki mindig győzelemre vezet hadait, valamint az ízig-vérig keresztény és nemzeti király megtestesítője él a ma-

gyar köztudatban. Ő valóban az Árpád-ház díszje, aki nemcsak fejjel volt magasabb minden katonájánál, hanem főképp erényességével, bátorságával, igazságosságával, jóságával és életszentségével nőtt összes kortársai fölé.

Ez évben az a tény ad aktualitást a róla való megemlékezésnek, hogy pontosan 900 esztendővel ezelőtt ő juttatta diadalra a nemzeti gondolatot a mogoródi csatában, a nyughatatlan Salamon király és az árpád-házi hercegek között folyó küzdelemben. A csata igazi hőse itt is, mint 6 évvel előbb Kerlésnél, Szt. László volt. Egy égi jelenésben, mint a Képes Krónika írja, előrelátta a csata győzelmes kimenetelét Géza hercegre nézve. De a győzelemben, a diadal fölötti örömben öröm is vegyült, mert amikor László meglátta a sok elesett magyar vitézt, mint a testvérharc áldozatát, «megindult a szíve rajtuk — noha ellenségei voltak —, siratta őket keservesen, nagy fájdalommal arcát és haját tépve, — miképpen anya sir fiai halálán.» Népe ösztönösen megérezte benne ezt a nagy honszerelmet, mely féltve őrködött a magyarok ifjú nemzete fölött, tudva, hogy keletről, nyugatról egyformán veszély fenyegeti s ezért minden egyéni életet menteni kell, mert nemcsak nyelvében él a nemzet, hanem főképpen és elsősorban a nemzet egészét kitevő egészséges egyedek, és családok sokaságában. Ezt a megállapítást napjainkban annál jobban hangsúlyozni kell, mert úgy látszik, hogy otthon ma népünk tudatában e gondolat elhomályosult.

A legendás hős nemcsak nemzetének lett rajongva szeretett vezére, akiben a keresztény vitézt és lovagkirályt tisztelte, hanem legnagyobb uralkodóink is eszményképükké választották. Már Róbert Károly, a «mi Nagy Károlyunk» is ráirányítja fiai figyelmét. Nagy Lajos király pedig fiatal korában elzárándokolt Nagyváradra a «sziklahitű», pogányverő hős sírjához, hogy ihletet nyerjen nála uralkodói feladatai teljesítéséhez s ott is temettette el magát. Ugyancsak Zsigmond királyt és császárt is ide temették saját kívánságára a már régebben ott nyugvó első felesége Mária, Nagy Lajos leánya mellé. Ezért mondja a régi ének: «Környül tekeszenek téged császárok, — Püspökök, kerályok és Jobbágyurak; — Olaj származik szent koporsódból, — Tetemed foglalták szép sáraranyba.»

Ha Szent Istvánban a keresztény magyar állam megteremtőjét tiszteljük, aki vaskézzel és vasakarattal hajtja végre ország- és társadalomszervező munkáját s lesz térítő apostola, útmutatója, vezére nemzetének, — akkor Szent László érdeme a megszilárdítás és befejezés, valamint a védelem a keleti pogány népek — úzok, besenyők, kunok, stb. ellen, hogy példája ezer éven keresztül hasonló szerep betöltésére lelkesítse a magyart. (V. L.)

SZÖLŐTŐ ÉS SZÖLŐVESSZŐK

A próféták írásaiban nem egyszer találunk a szőlőskert képével: a választott népet jelenti, amelyet Isten magának ültetett és szerető gonddal ápol, amely sok keserves csalódást okoz neki, amelyet mégis feldúlása után nagy gonddal helyreállít. Az Úr Jézus példabeszédekben, amelyeket az első három evangéliumban olvasunk, a szőlőskert Isten országát jelenti. A negyedik evangéliumban a téma sajátos vonásokkal jelentkezik. Nem szőlőskerttről, hanem magáról a szőlőtőről van szó; a szőlőtő Jézus személyét jelenti, aki vesszők gyanánt hordja magán a tanítványokat; a téma részletes kifejtésének (megnyesni, levágni, hagyni, elszáradni, tűzre vetni) nem annyira eszchatológikus, mint inkább a jelen helyzetre célzó jelentése van.

A szakasz kulcskifejezése: «benne maradni». «Maradatok bennem: akkor én is bennetek maradok.» «Aki bennem marad, és én őbenne, az bő termést hoz.» «Aki azonban nem marad bennem, azt kivetik, mint a levágott szőlővesszőt, és elszárad; aztán összegyűjtik, tűzbe dobják, és elég.»

A benne maradás tehát kétoldali, kölcsönös. Számunkra létfeltétel az, hogy vesszőként a szőlőtől maradjunk; ezzel a feltétellel megvalósul isteni életünk, vagyis hogy Krisztus bennünk marad, életnedve bennünk kering.

Mikor mondhatjuk el, hogy Krisztusban maradtunk? Ha tanítása, szavai megfogannak bennünk, vagyis ha kibontakozik bennünk a hit, amely Krisztushoz kapcsol. Továbbá, ha parancsait megtartjuk, főleg ha szeretjük egymást, ahogy ő szeretett minket. Ez a két szempont János evangéliumában világosan benne van. Még egy harmadikat is hozzátehetünk: ha isszuk a belőle áradó életadó nedvet, az ő szent Vérért, amelyet a szőlő borának színében kapunk.

A szőlővessző sorsa többféle lehet. Ha terméketlen marad, ez azt bizonyítja, hogy erővel kivonta magát az életetől kapcsolatból; az Atya tehát levágja, hagyja elszáradni és elégeti. Ha nem hoz elég gyümölcsöt, az Atya megtisztogatja: eszébe idézi a Krisztus tanításából folyó kötelességeit, és megpróbáltatásoknak veti alá. Ha pedig a vessző bőséges termést hoz, a sikert nem szabad önmagának tulajdonítania; «ahogyan a szőlővessző nem tud gyümölcsöt hozni önmagától, csak ha a szőlőtől marad, úgy ti sem, ha nem maradtok bennem».

Ne csodálkozzunk tehát se a jó eredményeinken, se részleges sikertelenségeinken: mindegyiknek megvan a maga (egymástól különböző) értelme és magyarázata. Főleg pedig: semmi el ne szakítson Krisztustól, a vele való éltető közösségtől.

N. F.

HIRDETÉSEK

AZ ÉLETÜNK ELFOGAD

hirdetéseket, azok közlését kérjük a Gazdasági Bizottságon át P.Szőke János címén beküldeni: D - 7 Stuttgart 1, Werastr. 63. Telefon: 43 37 86.

A nyomda a Gazdasági Bizottság megkerülésével nem fogad el hirdetést.

HAZAI HENTESÁRU

1 kg paprikás füstölt szárazkolbász	DM 14.—
1 kg paprikás frisskolbász	" 12.—
1kg véreshurka	" 7.20
1 kg májashurka	" 7.20
1 kg vastag szalonna	" 8.—
1kg paprikás tokaszalonna	" 8.—
1 kg disznósajt	" 9.60
1 kg füstölt soka	" 18.—

Minden csütörtökön friss tepertő.

Utánvétellel és csak belföldre szállítunk, 5 kg-on felüli rendelésnél portómentesen.

Taubel Mihály hentesmester

6710 Frankenthal/ Pf.

Peter-Rosegger-Str. 3.

Tel. (06233) 92 58

DIÓSZEGHY TIBOR HITES TOLMÁCS ÉS FORDÍTÓ

(magyar-német és német-magyar) Németországban tanácsadás állampolgársági és menekültügyi kérdésekben, peres ügyekben segít.

(Tel. 02101/ 541317)

D - 404 Neuss, Daimlerstr. 249.

HIVATALOS FORDÍTÁSOKAT

magyar-német és német-magyar nyelven olcsón és gyorsan készítik, — Ausztria és Svájc területére is!

Wilhelm Divy

Áll. vizsgázott törvényszéki hivatalos fordító és tolmács.

D - 799 Friedrichshafen, Linderstr. 50.

JÓMEGJELENÉSŰ, 38 ÉVES,

egyedülálló fiatalember megismerkedne házasság céljából egyedülálló gyermektelen fiatal nővel, vagy lánnyal. Minden levélre válaszolok, fényképet visszaküldöm. Leveleket «Bodogság» jelígre az *Életünk Gazdasági Bizottságához, 7 Stuttgart 1, Werastr. 63.* kérek.

BUDAPESTTŐL 10 KM-RE, ÉRDEN

modern háromszobás villa 325 négyszögöl telekkel (az utcai részen virágoskerttel, az épület mögött gyümölcsös) eladó. Közlekedési lehetőség Budapestre 10 percenként busz, — a Velencei tóra és a Balaton irányában egyaránt kitűnő.

Válaszokat «Érd» jelígre az *Életünk Gazdasági Bizottságához, 7 Stuttgart 1, Werastr. 63.* kérünk.

MAGASSZAKKÉPZETTSÉGŰ FORGÁCSOLÓ SZAKMUNKÁSOK, GÉPJAVÍTÓLAKATOSOK

magyar környezetben jól fizetett munkát és lakást kaphatnak.

WELLING, 415 Krefeld,

Postfach 2373 (BRD)

A SZÍV

a lelkiélet havi folyóirata

Évente 600 oldalon keresztül tájékoztat az Egyház életéről, nyújt hitünkben megerősítő, lelki életre vezető cikkeket. Évi előfizetési díja 5 USA dollár. Szerkesztik és kiadják a Magyar Jezsuita Atyák. Előfizetni lehet a magyar lelkészknél. Európai főmegbízott:

P. Matyasovitch Henrich,

B - 3000 Leuven,

AZ INNSBRUCKI MAGYAR INTÉZET

mint egyetemista magyar diákokthon felvesz az 1974-75 tanévre magyar fiúkat, kik tanulmányaikat az Innsbrucki Tudományegyetem valamelyik fakultásán akarják végezni. Intézetünk egy szép nagy villa, nagy kerttel, sok gyümölcsfával és kerti úszómedencével. Intézetünkben az egyetem autóbúson vagy kerékpáron 15 perc alatt érhető el. Az intézetben havi 650 Schillingért (és 8 % Mwst. adó) magyar fiúk lakást kaphatnak egy- vagy kétágyas szobában, reggelivel, mosatással és fűtéssel. Ebéd és vacsora az egyetemi menzán igen olcsón kapható.

Az Innsbrucki Tudományegyetem háromszázéves múltja tekinthet vissza. Jelenleg öt fakultása van: teológia, filozófia, jog- és államtudomány, orvosi és építészeti. Az orvosi karra csak osztrák állampolgárokat vesznek fel és csekély számban új menekülteket a régi monarchia területéről. Ennek azonban előfeltétele a német nyelvtudás, aminek elsajátítására a lehetőséget megadják. A többi karon eddig nincs korlátozás. Igen keresett az egyetem jogi kara a közgazdasági diploma és doktorátus megszerzése miatt, továbbá a filozófiai kar a német nyelv- és irodalmi doktorátus és az építészeti kar a modern oktatási rendszere és kiváló professzorai miatt.

Érdeklődők jelentkezzenek mielőbb levélben, de legkésőbb augusztus 15-ig címünkön: A - 6020 Innsbruck, Richard-Wagner-Str. 3.

Dr. Gróh Béla igazgató

BENELUX MAGYARJAINAK SZENT ISTVÁN-ÜNNEPE

Szeretettel meghívjuk minden kedves honfitársunkat az 1974 szept. 1-én tartandó Szent István-ünnepélyünkre.

Az ünnepély színhelye: Leuven-Heverlee, Waversebaan 220. sz. (Jezsuita Kollégium)

Az ünnepélyes nagymise délelőtt 11 órakor lesz megtartva.

Fél 1 órakor közös ebéd (magyaros gulyás).

Ebéd után elhunyt P. Varga sírját látogatjuk meg (kb. 1 km-es út).

Délután 3 órakor ünnepi előadás.

Fél 5 órakor sportolási lehetőségek.

EURÓPAI MAGYAR PAPI

LELKIGYAKORLAT

1974. aug. 20. kedd estétől aug. 24. szombat reggelig

Színhelye: Innsbruck, Haus der Begegnung (Tschurtsohentalerstrasse 2, a Canisianum közelében).

Telefon: (05 22 2) 27 8 69.

Vezeti: P. Farkasfalvy Dénes Q. Cist. a dallasi (Irving, USA) magyar közösség tagja, az ottani iskola igazgatója.

Jelentkezés: minél előbb, de legkésőbb júl. 20-ig Ft. Marosi László címén: A - 9800 Spittal/Drau, Kapellengasse 15.

Minden kedves paptestvérünket szeretettel várjuk!

Hogyan lehetne öfizetni az Életünkre?

Az Életünk terjesztői

a helyi magyar lelkészek; ők küldik meg kívánatra a lapot a területükön élő híveknek.

Az előfizetési díjat, mely 1973 január 1-ől 10.— svájci frank,

vagy annak megfelelő más valuta, az illetékes magyar lelkészeknek fizessük be.

Csak onnan forduljunk

közvetlenül a kiadóhivatalhoz, ahol a lelkész hiányzik, vagy valami oknál fogva nem terjesztője a lapnak.

Európán kívüli rendeléseket

a központi hivatal intéz;

Címe:

Életünk (Unser Leben)
Fröngartenstr. 15.
9000 St.Gallen (Schweiz)

Az előfizetés tengerentúltra is

10.— svájci frank; ha azonban légipostával kéri valaki a lapot, 20.— svájci frank, vagy annak megfelelő más valuta.

Rövid hírek

Xavéri Szent Ferenc halálának évfordulóját ünnepli decemberben Goa és Domao lakossága. Az új idők nagy miszionáriusa Kina partjai előtt, 1552-ben halt meg és a volt portugál gyarmaton, Goan van eltemetve. A helyi pátriárka bejelentése szerint az ünnepekre restaurálják a terület összes katolikus templomait.

Rómában a Vatikán beleegyezésével hamarosan megkezdődik egy mohamedán imaház építése. Az 50 millió DM-re tervezett költségeket az iszlámhoz tartozó országok kormányai bocsátják rendelkezésre. Olaszországban jelenleg 150 ezer moszlem él, közülük 40 ezer Rómában.

Csehszlovákiában a posta vezérigazgatósága az ún. Vervaria Mária kegyképével ellátott bélyeget hoz forgalomba. A kegykép a XVI. századból származik és a prágai Nemzeti Múzeumban őrzik.

Lourdesban a 16. Nemzetközi Katona-zarándoklaton több, mint 15 ezer katona vett részt, 12 országból. Az ünnepeket szabadtéri szentmisével zárták. Az idei zarándoklat vezérgondolata: «A világ megújulása Jézus Krisztusban» volt.

A berlini rádió «Európa harangjai» című dokumentációs felvétele világsikerre számíthat. A rádióállomás szakemberei Európa harangjainak hangját sztereofelvételben örökítették meg. Eddig már 320 külföldi rádióállomás közvetített a dokumentációs anyagból.

A katolikus ápolónők nemzetközi szervezetének római kongresszusán új elnököt választottak, egy elefántcsontparti afrikai ápolónőt. Az új elnök Abidjanban, az ország fővárosában egy szülészothont vezet és ugyancsak elnökölje az országos ápolónő szervezetnek is.

Kiírták az 1975. évi katolikus újságíró díj pályázatát. A díjjal évente a katolikus újságírás terén végzett kiemelkedő munkát jutalmazzák. Ugyancsak kitüntetik egy fiatal, kezdő újságíró munkáját is. A díjazással járó jutalom pénzüssége 3, 2 és ezer DM.

Fiumicino bazilikájában, Róma közelében, amely Hippolitus vértanú emlékére épült, római archeológusok megtalálták a szent sírját. A szarkofág a III. századból való. Hippolitus életét és munkásságát még nem tárták fel teljesen. A vértanú pápa valószínűleg Kis-Ázsiából vagy Alexandriából származott. A tiszteletére épült bazilikát is mindössze két évvel ezelőtt találták meg Róma közelében.

Japánban lassan bár, de állandóan növekszik a katolikusok száma. Számuk 1971-ben 346 ezer, 1973-ban már 359 e-

zer volt. A felnőtt keresztesedők száma azt bizonyítja, hogy az országban fontos szerepe van a felnőttek hitoktatásának. A statisztika szerint átlagosan a hívek 43,5 %-a vesz részt rendszeresen a vasárnapi istentiszteleteken.

A katolikus könyvkereskedők egyesületének nemrég Lübeckben megtartott kongresszusán sajnálattal állapították meg, hogy a katolikus könyvkereskedelem még mindig nem kapta meg méltó helyét az egyházi tájékoztatásban. Az egyesület, amelynek 75 könyvkiadó és 200 könyvkereskedő a tagja, a katolikus közönség tájékoztatására ez év őszén «A katolikus irodalom jegyzéke» címmel összeállítást hoz forgalomba.

Az olasz püspöki kar legutóbbi összejövetelén elhatározta, hogy felülvizsgálja és ahol szükséges, ujja rendezi az egyházmegyék területi határait és kiigazításokat eszközöl. Ahol az lehetséges, a tartományi határokhoz igazítja. Olaszországban jelenleg még 280 egyházmegye van.

Tajvan első vatikáni nagykövete, Sié Chou Kang nem sokkal halála előtt a katolikus egyház tagja lett. Taipeh érseke maga keresztelte meg a 77 éves diplomatát, aki 1942 — 1960 között képviselte Nemzeti Kínát a Vatikánban.

Mexikóban jelenleg 20 ezer hívőre jut egy papi pályára készülő fiatal. Ez a számarány még nagyobb Délamerikában. Bolíviában 172 ezer, Chilében 119 ezer, Braziliában pedig 114 ezer.

A «Jézus Társasága Olaszországban» címmel Rómában egy 900 oldalas mű jelent meg, amely az 1556 — 1565 közötti időszakot dolgozza fel. Az akkor még fiatal rendnek a vezetője Szent Ignác első utóda volt. A rend akkor 8 ezer tagot számlált, közülük ezer volt olasz származású.

A Vatikán normalizálta az 1962 óta nyugvó diplomáciai kapcsolatát Kubával. Casaroli érsek látogatása után a pápa kinevezte az új nunciust. A címzetes érsek 60 éves, olasz származású és a 60-as évek eleje óta ügyvivői minőségben képviselte a Vatikánt Kubában.

A Hilversumban «Laudate Dominum» címmel többnyelvű ima- és énekeskönyv jelent meg turisták használatára. A 96 oldalas könyvet nagyobb turista központban találhatják és használhatják a hívek. A szentmise állandó részeinek szövege ugyanis latin, a változó részek szövege 6, az énekeké pedig legalább 3 nyelven található meg.

Lapzárta a hónap 15-én, hirdetéseket pedig csak a hónap 12-ig fogadunk el!

MINDSZENTY BÍBOROS KÖNYVE:

Esztergom a primások városa

Sajtó alá rendezte Bíró Béla.

A kötet 132 lapon és 40 illusztrációval nyújtja Esztergom hiteles történetét alapításának ezredik évfordulója alkalmából.

A könyv tudományos alapossága mellett mindenki számára élvezetes olvasmány.

Európában a könyv ára 17.50 svájci frank vagy 100.— Schilling.

Megrendelhető:

1. Ungarische Buchdruckerei, Frongartenstr. 15, 9000 St.Gallen, Schweiz.
2. W. B. Dienst 8307 Effretikon, Schweiz, Postfach: 3621.
3. Prof. Dr. Bíró Béla, 1030 Wien 3. Juchgasse 5./2. Austria.

Az USA-ban és Kanadában a könyv ára 5.— USA-dollár.

Megrendelhető:

Sisters of Social Service,
440 Linwood Ave.,
Buffalo, N. Y. 14209.
USA.

Életünk

Az európai magyar katolikusok lapja
Felelős szerkesztő és kiadó:

Dr. Vecsey József

Szerkesztőség és nyomda:

Ungarische Buchdruckerei,
9000 St.Gallen, Frongartenstr. 15.
(Schweiz)

Telefon: (071) 22 55 28

Előfizetés egy évre: 10.— svájci frank

Egyes szám ára: 0.80 svájci frank,
vagy annak megfelelő más valuta.

É l e t ü n k — Unser Leben
Monatschrift für die ungarischen
Katholiken in Europa

Redakteur und Herausgeber:

Dr. Josef Vecsey

Redaktion und Druck: Ungarische
Buchdruckerei, 9000 St.Gallen,
Frongartenstr. 15. (Schweiz)

Telefon: (071) 22 55 28

Kto. Krt. 603 Ungarische Buchdruckerei
Sparkassa der Administration
St. Gallen.

Bezugspreis jährlich 10.— Sfr.